SAYI: 15
MART 1990
1000 TL.
(KDV DAHİL)
...NDE BİR ÇIKAR

İŞÇİLERİN SESİ

...şi'' ''terör'' safsataları arkasında ...let terörü yükseliyor

...üzenini halka onaylatma çabası olan toplumsal ...n sonra, cinayetlerle ortalık bulandırılmakta, toplumsal ... susturulmaya, sindirilmeye, dağıtılmaya çalışılmaktadır.

...rör'' edebiyatıyla devlet terörüne zemin hazırlanmakta, ...rindeki baskılar bu bulanık ortamdan yararlanılarak daha ...naktadır

... Muammer Aksoy öldürüldü. ...gazeteci Çetin Emeç bir cinaye...ti. Tam da başkanlar kurulu...asından bir gün önce Türk-İş ...alandı'' Ve hemen ardından si...a, düzen partileriyle düzene ek...ı kurum ve kuruluşların bazı ...arının katkısıyla bir ''anarşi ve ...atı, ''12 Eylül öncesi'' nakaratı ...dı. Soyut bir terör tanımlama...de, mevcut düzenin demokrasi ...lanmasından hareketle ''teröre ...rasi'' cephesi oluşturulması ça...şildi.

TOPLUMSAL UZLAŞMA-SÖMÜRÜ DÜZENİNİ HALKA ONAYLATMA ÇABASIDIR

26 Mart yerel seçimlerinden sonra uğradığı bütün oy kaybına, toplumsal meşruiyetini yitirmiş olmasına rağmen, toplumsal muhalefeti parlamento duvarlarının içine hapsetmek işlevini üstlenen düzen partilerinin şike muhalefetlerinin de yardımıyla iktidarını sürdüren ANAP'ın ve egemen sınıfların ''toplumsal uzlaşma'' önerisini ortaya attıkları bir zamana denk düşüyordu bu gelişmeler. Yıllardır her türlü baskı ve zor

Devamı 7.sayfada

...il-İş mitingine 15 bin kişi katıldı
...nlar canlanıyor

Bağımsız Otomobil-İş Sendikası tarafından düzenlenen ''İnsanca Yaşama ve Çalışma Hakkına Saygı'' miting ve yürüyüşü 18 Mart Pazar günü Şişli'de yapıldı. Yaklaşık 15 bin civarında işçi ve destekleyen öğrenci, öğretmen, aydın v.b. kesimlerin katıldığı miting ve yürüyüş boyunca, ''İşçiler elele, genel greve'', ''Hükümet istifa'' ''Yaşasın 1 Mayıs'' ''Yaşasın Nusaybin Direnişi'' ''İşyeri Komitelerinde Birleşelim'', ''Üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız'' ''Komiteler Sözleşme Masalarına'' sloganları atıldı.

Mitinge katılanlar, saat 12.00 sularında Çağlayan Kavşağı''nda toplandılar. Buradan coşkulu sloganlarla Abide-i Hürriyet Meydanına kadar yüründü. Miting alanında ilk konuşmayı Otomobil-İş Sendikası Genel Başkanı Celal Özdoğan yaptı. İşten atılmalardan, iş cinayetlerinden 141, 142, 163'ten, özgür toplu sözleşme düzeninin olmadığından yakınan Özdoğan, somut hedefler ve çözüm önerileri ortaya koymadı.

İnsan Hakları Derneği Genel Sekreteri Akın Birdal, Türkiye'de demokrasi mücadelesinin giderek yükseldiğini belirterek, bunun yeni 12 Eylül isteyenlerin girişimlerini boşa çıkaracağını söyledi.

Permatik'ten bir bayan işçinin konuşması sırasında bir grubun kürsünün çevresinde toplanarak, konuşma hakkı istediği görüldü. Permatik işçisinin sözünü kesen Celal Özdoğan ''güvenlik görevlilerini'' kürsüye çağırdı. ''Güvenlik görevlileri'' derken sendikanın görevlendirdiği işçileri kastediyordu ancak, polisi alana davet eder gibi yapılan bu çağrı işçiler arasında tepki yarattı. Provakatif bir ortam doğmasına karşın, konuşma hakkı isteyen grup tavrında ısrarlı oldu. Bunun üzerine henüz konuşmalar dahi bitmemişken, önemli sayıda işçinin miting alanını terk ettiği görüldü. Son olarak söz alan milletvekili Kemal Anadol'un içi boş ''birlik'' çağrıları yaptığı, hatta 12 Eylül'ün gelişini bile ''sol'un dağınıklığı''na bağladığı konuşmasından sonra miting Otomobil-İş yetkilileri tarafından alalacele bitirildi. Bunun üzerine alanın hemen hemen boşalmış olmasına aldırmadan, konuşma hakkı isteyenlerin kürsüye gelerek devrim andı içtikleri görüldü.

Devamı 7.sayfada

...Mayıs'a ...kin ipuçları

...bakımından sıcak bir döneme da...z. Tarım işçilerinin, çimento, sera...nin grevleri başladı. Sırada diğerleri ...üzdeki dönemde işçilerin işveren...yandan da sendikalarıyla, sendika...rmelik de olsa işveren örgütleriyle ...kesinleşecek.

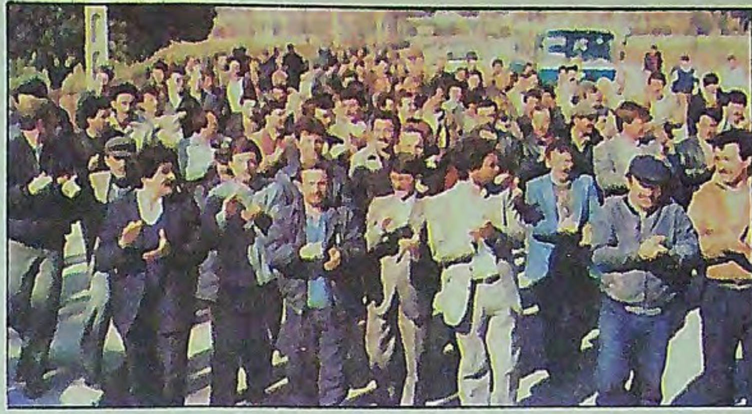
...reçte işçilerde oluşacak tepkilerin ...i kanallar yaratılmaya çalışılıyor. ...nıflar Türk-İş'in bütünlüğünü sağ...anmış yüzünü gizleme doğrultusun...düzenlemelere gitmeleri mümkün ...

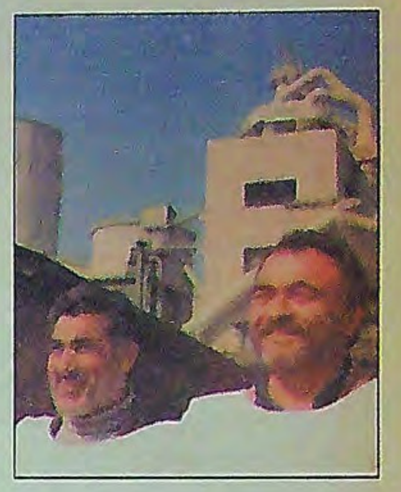
...Baştürk başkanlığındaki Yeni Olu...DİSK tabanının desteğini sağlamak ...alar. Bu konuda şimdiye değin, so...şarı sağlanamamış olsa bile Türk... ''demokratik muhalefet''le bütün...nin yolları aranıyor.

...il-İş yönetiminin temsil ettiği anla...istal-İş dışarda bırakılacak olursa, ...sendika yönetimlerinden hızla tas...adı. İşçi tabanında da ağırlık taşıma...üşünüldüğünde, mitingi kendileri ...an bir çıkış olarak gördükleri söyle...cak mitinge 1 hafta kala Türk-İş'teki ...tik muhalefet''in ''işçilerimizi bu ko...est bırakırız'' doğrultusundaki kara...aşka deyişle mitingi doğrudan ...eyişleri Otomobil-İş yönetiminde pa...çtı. Sol dergilere demokratik kitle ör...gidildi. Mitinge kendi sloganları ve ...rı ile katılabilecekleri bildirildi. ...İş yönetiminin bir yandan mitinge ...katılım sağlayabilmek, bir yandan da ...ı kendi çabaları sonucu oluşmuş ...k gibi fırsatçı bir tavır içinde olduğu ... dergilerden demokratik kitle örgüt...katılım isteyen ancak söz hakkı tanı...nti-demokratik tutumu da bunun ...l oldu. Buna karşın kendi talepleri...bilmek için işyerlerinden miting ala...gelecek işçiler gözönünde ...ulduğunda ''katılmayın'' çağrısı yap...ünülemezdi. Somut sorunları, hedef-

Devamı 7.sayfada

Grevdeyiz, kavgadayız

Tarım işçileri kararlı

1990 yılının ilk grev dalgası Tarım İşletmeleri genel Müdürlüğüne bağlı 39 ayrı işletmede çalışan 10.600 işçiden geldi. Bu işyerlerinde örgütlü bulunan Tarım-İş Sendikası 19 Mart'ta grevlerini başlattı. Yine Tarım-İş Sendikasının örgütlü bulunduğu, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı'na bağlı 1001 işyerinin bulunduğu taşra teşkilatlarında 12627 işçinin, toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlık aşamasına geldi. Bununla birlikte yine, Tarım-İş Sendikasının bulunduğu AOÇ'de grev 3. ayına girdi. AOÇ'a 290 işçi grevde.

Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nde (TİGEM) işçi ücretleri, asgari ücret düzeyinde. Çok sayıda mevsimlik işçinin çalıştığı TİGEM işyerlerinde, mevsimlik işçiler toplu sözleşme kapsamı dışında tutuluyor. TİGEM'e bağlı işyerlerinde, haftalık 48-72 çalışma saati uygulanıyor.

Sendikanın toplu sözleşmedeki talepleri ise, haftalık çalışma saatinin 45 saate indirilmesi, mevsimlik işçilerin de sözleşme kapsamına alınması. Ücretlerde ise, 1.6 ay için 400.000- 2.6 ay için 575.000 talep ediyor.

Devamı 7.sayfada

Yalova Tarım İşletmeleri'nde işveren yorumu: Grevde üretim yapılır (!)

İşverenden grev aleyhine kampanya

Yazısı Sayfa 5'de

Özelleştirme çanları

Tarım-İş grevini işlevsizleştirmeye, kırmaya yönelik saldırılar karşısında asıl görev Tarım-İş üyesi işçilere düşüyor. Kendi koydukları yasalara dahi çıkarlarına göre yorum getiren işverenin, işçinin elindeki en önemli silahı ters teptirme oyunlarına karşı kararlı ve örgütlü karşı koymak gerekiyor. Üretimin ve satışın sürdüğü bir ortamda ''grev''den söz edilebilir mi? Grev, üretimden gelen gücün kullanılarak hak alınması mücadelesinin önemli araçlarından biridir. TİGEM'de ise, grevin zaten sınırlandırılan etkisini yoketmeye yönelik bir oyun tezgahlanıyor. Oyun, açıktır ki; grev boyunca hem üretimi, hem satışı gerçekleştirilen işyerlerinde çalışan işçileri etkisizleştirerek kendi istekleri doğrultusunda bir sözleşme imzalamayı hedefliyor. Bu oyunu boşa çıkartmak, greve sahip çıkmak ise TİGEM'li işçilere düşüyor.

Bu saldırılardan biri Yalova'da yaşanan sorundur.

Bu konuda alınacak tavrı belirlemek işyerinde örgütlü olmakla mümkündür. Örneğin sağılan sütün daha uzun korunması için peynire ve yağa çevrilmesi düşünülebilir. Ama kesinlikle **bunların işyeri dışına çıkarılmaması** koşuluyla.

Ancak asıl tehlike Tarım İşletmeleri'nin özelleştirme kapsamında oluşudur. İşletmelerin büyüklük-küçüklüklerine göre yerli ve yabancı sermayeye, tekellere sunulmasının adına özelleştirme deniyor. Özelleştirme devletin ba-

Devamı 7.sayfada

Çamura can veren eller grevde

Çimse-İş'e üye, Çitosan'a bağlı 17 çimento ve 4 toprak grubu olmak üzere, toplam 21 fabrikada çalışan 7 bin 717 işçi ile özel sektöre bağlı 22 çimento fabrikasında çalışan 17 bin 774 işçinin de greve çıkışıyla, ülke çapındaki grevci işçi sayısı 31 bine yükseldi. Ancak, Olağanüstü Hal Bölgesi'ndeki bir özel, 4'ü Çitosan'a bağlı işyerlerindeki grev, Valilik kararı ile ertelendi. Gerekçe; ''Olağanüstü bölgede yatırımların aksamaması, kamu huzur ve güvenliğinin bozulmaması.''

Grev, kamu kesimine bağlı, Adıyaman (ertelendi), Aşkale, Bartın, Çorum, Denizli, Elazığ (ertelendi), Ergani (ertelendi), Gaziantep, İskenderun, Kars, Kurtalan, Ladik, Niğde, Sivas, Şanlıurfa, Trabzon ve Van (ertelendi) ile toprakta Bozüyük Seramik, Filyos Ateş Tuğla, Yarımca Porselen ve Konya Krom Magnezit Tuğla fabrikasını kapsıyor. Özel kesime bağlı işyerlerinden ise grev kapsamında olan işyerleri şunlar: Adana, Afyon, Akçimento, Anadolu, Ankara Aslan, Baştaş Başkent, Balıkesir, Batı Anadolu, Bolu (9 Nisan'da özelleştirme kapsamına alınıyor.) Bursa, Çanakkale, İzmir Çimentaş, Eskişehir, Göltaş Göller Bölgesi, Konya, Mardin (ertelendi), Nuh, Pınarhisar, Söke, Ünye, Yunus.

Özel çimento fabrikalarındaki grevlere karşılık, Çimento Müstahsilleri Birliği İşverenler Sendikası tarafından lokavt ilan edildi.

Çimento fabrikalarında saat başına brüt 10 bin lira isteniyor. Şimdiki ücret ortalaması 230 bin lira. Uyuşmazlık 62 madde üzerinde devam ediyor. Buna karşın kamuya bağlı işyerlerinde işveren karşı ücret teklifi dahi vermedi.

Çimento işçilerinin büyük bir coşkuyla çıktığı grevin diğer yüzünde büyük oyunlar tezgahlanıyor. Bir yandan gümrük duvarları indiriliyor, bir yandan 5 ilde grev erteleniyor ve en önemlisi şu an grevde olan Çitosan'a bağlı Bolu Çimento, grevdeki tüm çimento fabrikalarını kapsayacak özelleştirmenin ilk adımı olarak 9 Nisan'da özelleştirilecek.

Çimento grevine yönelik tüm bu saldırıların en sistemli ve ciddi olanı grevdeki kamu işyerlerinin özelleştirme kapsamına alınması. Hükümetin çimento işyerlerini özelleştirme politikası Fransızlaştırma biçiminde olacağına göre, özelleştirme yerine yabancılaştırma demek daha doğru görünüyor.

Devamı 7.sayfada

GRUP SÖZLEŞMESİNE HAYIR

Bugün ülkemizde hemen hemen üzerinde hiç durulmayan konulardan birisi grup sözleşmeleridir. Sarı-uzlaşmacı sendikalardan kendisini sınıf ve kitle sendikası olarak ilan edenlere kadar grup sözleşmeleri kabul edilmiş durumdadır. Özellikle kendisini sınıf ve kitle sendikası olarak görenlerin bu konu üzerinde durmamaları ve hatta grup sözleşmelerini savunmaları yadırganacak bir vurdumduymazlık noktasındadır. Bunun nedenlerinin çeşitli olmasına karşılık, en çok ileriye sürülen düşünce, işçilerin aynı süreçte aynı eylemleri kitlesel yapmalarının yaptırım gücünün işverenleri dize getireceğidir. Oysa oniki yıldır uygulanagelen grup sözleşmelerinde dize getirilenler maalesef sendikal yapılar olmuştur. Ve bu süreçte gerileyen işi haklarıdır. İşçi haklarının gerilemesinin birçok nedeninin yanı sıra bir nedeni de grup sözleşmeleridir. Konuyu irdelemeye geçmeden, grup sözleşmelerinin ülkemizdeki gelişimine değinmekte yarar vardır.

GRUP SÖZLEŞMELERİNE İLK ADIM...

Grup sözleşmeleri 1976 yıllarında tartışılmaya başlanmış ve 1978 yılında MESS tarafından sendikalara dayatılmıştır. O yıllarda işveren örgütlülükleri programlarına grup sözleşmelerini almalarının nedenleri olarak, işyeri düzeyinde yapılan sözleşmelerin yarattığı sonuçları ileri sürmüşlerdir. İşverenler işyeri düzeyinde yapılan sözleşmelerin, 1-Sendikal enflasyon yarattığı, 2-Bunun sendikal rekabeti doğurduğu, 3-Sendikal rekabetin ölçüsüz ücret artışlarını yarattığı, bunun ise enflasyonu artırdığı, 4-İşletmelerin bu duruma dayanamayıp, kapandığı veya işletmelerin işçi çıkarmalarına neden olarak işsizliği artırdığı vb.sonuçlarını ortaya çıkardığını ileri sürüyorlardı. Aradan onbeş yıla yakın bir zaman geçmesine rağmen, işveren örgütlülüklerinin gerekçeleri yine hemen hemen aynıdır. Hatta daha da ileriye gidilerek ''teşmil'' uygulamaları ile işçiler ve sendikalar devre dışı bırakılmak istenmektedir.

O dönem DİSK ve bağımsız Devrimci Sendikal yapılar, grup sözleşmelerine karşı çıkmışlardır. Hatta o dönemin Metal işkolundaki en büyük sendikası MADEN-İŞ 1978 yılında grup sözleşmelerini kabul etmeyerek, **''DGM'yi ezdik, sıra MESS'te''** sloganlarıyla greve çıkmış ve sonuçta grup sözleşmelerini kabul ederek sözleşmeleri imzalamıştır. Bunun nedenlerini de bir türlü açıklamamıştır. Metal işkolunda başlayan bu uygulama, diğer işkollarına da yansımış ve 12 Eylül'le birlikte tüm işkollarında uygulanmıştır. Bugün ise, varolan ve değiştirilmesi mümkün olmayan (daha doğrusu yerleşmiş)

Devamı 7.sayfada

- **''İşçiler birleşin, iktidara yerleşin''** *(Adana)*
- **Halaylı grev** *(İstanbul)*
- **Grev yeri şenlik yeri** *(Ankara)*

Yazısı Sayfa 8'de

- **Sesler yükseliyor** *(Denizli)*

Yazısı Sayfa 6'da

EMPERYALİZM 2

Tekelci döneminde kapitalizm, kendi eliyle kendi mezar kazıcılarının sayısını çoğaltmıştır.

Kapitalizmin tekelci aşaması olan emperyalizmin incelenmesi, işçi sınıfının mücadelesi açısından büyük önem taşır. Çünkü emperyalizm, kapitalizmin serbest rekabetçi dönemine göre oldukça farklı gelişmelere yol açmıştır. Emperyalizm dönemi, daha önceki yazımızda da da belirttiğimiz gibi kapitalizmin gericileştiği, asalaklaştığı, üretici güçlerin gelişimi önünde engel haline geldiği ve kapitalizmin genel bunalımının ortaya çıktığı bir dönemdir. Bu dönemde bir dünya ekonomisinin ortaya çıkması, tekellerin bütün toplumsal hayat üzerinde kendi egemenliklerini kurması, emperyalist ülkelerin sömürge ülkelerle olan ilişkilerindeki değişiklikler sınıflar mücadelesi açısından oldukça önemli ve eski dönemden farklı olan gelişmelere neden olmuştur. Şimdi emperyalizm dönemiyle birlikte ortaya çıkan bu gelişmeleri ve bu gelişmelerin emperyalizmin farklı dönemlerinde kazandığı nitelikleri inceleyelim.

Emperyalizm döneminde işçi sınıfının müttefikleri artmıştır.

Kapitalizmin emperyalist aşamaya ulaşmasıyla birlikte bir dünya ekonomisi oluşmuştur. Emperyalizmin en önemli özelliklerinden birisi olan sermaye ihracıyla birlikte, üretimin ve sermayenin uluslararası bir nitelik kazanması, bütün dünya ekenomisini bir çok bağla birbirine bağlamıştır. Bu gelişmenin en önemli pratik sonucu emperyalist sistemin iyice hassaslaşmasıdır. Yani daha önce bir ülkede ortaya çıkan bir buhran sadece o ülkeyi etkilerken, oluşan dünya sistemi nedeniyle emperyalist sistemin bir noktasındaki bir buhran bütün sistemi etkiler hale gelmiştir. Tek tek ülkelerin ekonomileri, emperyalist zincirin birer halkası olmuştur.

Dünya ekonomisi, üretim ve sermayenin ulusal düzeyden uluslararası düzeye sıçramasıyla oluşmuştur. Bu süreç boyunca emperyalist tekeller ucuz hammadde, ucuz işgücü bulmak, tekel fiyatlarıyla mal satabilecekleri pazar ihtiyaçlarını gidermek ve oluşturdukları siyasi hegemonya yoluyla her türlü imtiyazdan yararlanmak amacıyla geri ülkeleri kendi sömürgeleri arasına sokmuşlardır. Bu sömürgeleştirme boyunca, sistemin birer parçası haline getirilen tek tek ülkelerdeki işleyiş de, emperyalizmin gerekleri ve çıkarları doğrultusunda belirlenmiştir. Emperyalizmin bu politikalarına karşı, sömürgeleştirilen ülkelerde doğan anti-emperyalist ulusual kurtuluş hareketleri, işçi sınıfının bir müttefiki olmuştur. Bundan dolayıdır ki **"bütün ülkelerin işçileri, birleşin"** sloganı **"bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin"** haline dönüşmüştür. Ayrıca, bütün bir toplumsal yaşamı kendi çıkarlarına göre belirleyen bir avuç tekelciye karşı, sınıflar mücadelesindeki cepheleşme daha önceki döneme göre değişmiş, diğer emekçi halk kesimleri de nesnel olarak işçi sınıfının emperyalist kapitalizme karşı mücadelesinin bir parçası haline gelmiştir. Muazzam boyutlara ulaşan üretim ve sermaye yoğunlaşması, tekellere büyük güçler sağlamış, siyasi zor aracı olan devlet mekanizmasında da egemen bir konuma ulaşan tekeller, sadece işçi sınıfının değil bütün emekçi kesimlerin aleyhine olacak bir şekilde kendi güçlerini daha da artırmışlardır. Eskiden artı-değer yoluyla sadece işçileri sömüren kapitalistler, köylüyü ve küçük üreticileri hem feodalizme, hem de işçi sınıfının özel mülkiyetin kaldırılması talebine karşı kendi yanlarına çekebiliyorlardı. Fakat emperyalizm döneminde küçük üreticileri mülksüzleştirerek proleterleştiren tekeller, bir yanda da işsizliğin görülmedik boyutlara ulaşmasına neden oluyorlardı. Ellerinde tuttukları devlet mekanizmasıyla bütün halktan topladıkları vergileri kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaya başladılar. Tekel karıyla sattıkları ürünler, bütün halkın cebine el atılması anlamına geliyordu. Sahibi oldukları bankalar aracılığıyla yürüttükleri kredi politikaları küçük mülk sahiplerinin sömürülmesine yönelik bir politika niteliğinde idi. Bütün bu gelişmeler köylüleri, küçük esnafı, zanaatkarı, küçük memuru işçi sınıfının yanına itti. Böylece, tekelci kapitalizm kendi eliyle kendi mezar kazıcılarının sayısını çoğalttı.

16.ve 17.yüzyıllarda ticari kapitalizm (merkantilizm) döneminde ortaya çıkan sömürgecilik, serbest rekabetçi kapitalizm döneminde mal ihracı (pazar) ve ucuz hammadde ihtiyaçlarına cevap veriyordu. Emperyalizm döneminde ise bunların yanı sıra sömürgeler, sermaye ihracı açısından karlı yatırım alanları olarak özel bir önem kazandılar.

Sermaye birikip merkezileştikçe (tekelci bir nitelik kazanmaya başladıkça) muhafazakâr ister. Buna karşılık kapitalizmin kendi iç işleyişinden dolayı kâr oranları düşme eğilimi taşır. Sömürgeler, kapitalizmin bu sorunlarına çözümü için biçilmiş biçilmiş kaftandır. Bu yüzden sömürgecilik özel bir önem kazandı. Ve sömürgeleştirilebilecek bütün alanlar bitinceye kadar, her emperyalist ülke, kendi gücü oranında sömürgelerin paylaşılmasından pay aldı. Bu arada siyasi açıdan görünürde bağımsız olan ülkelerde emperyalist kıskaç altına alınarak yarı-sömürge konuma düşürüldü.

Sömürgelerin paylaşılması bittiğinde (sömürgeleştirilebilecek yeni alanlar kalmadığında) sömürgelerin yeniden paylaşılması gündeme geldi. Çünkü kapitalizm eşitsiz bir gelişme içindedir ve bu yüzden ülkeler arasındaki dengeler de sürekli değişmektedir. Bu nedenle, daha öncesine göre daha güçlü bir hale gelen bir emperyalist ülke, sömürgeleştirmeden kendisine düşen payı yetersiz bularak yeniden bir paylaşmay gündeme getirebilir. Nitekim birinci ve ikinci paylaşım (dünya) savaşlarının çıkmasının altında da bu yatmaktadır.

Emperyalistler arasında sömürgelerin yeniden paylaşımı isteğiyle çıkan bu savaşlar, bir ölçüde işçi sınıfı ve ezilen halkların iktidar mücadelesine yaramıştır.

Tekelci kapitalizmin ayırdedici özelliklerinden olan sermaye ihracı borç vermek veya doğrudan yatırım yapmak şeklinde olabilirSermaye ihracı yoluyla emperyalistler sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde yaratılan zenginlikleri, değerleri borçların faizi, yatırımlardan sağlanan karların transferi, borçlara karşılık kendi ürettikleri ürünlerin tekel fiyatına satın alınması, patent-know-how gibi yöntemlerle sürekli biçimde aktardılar.

BUNALIM DÖNEMLERİ

Serbest rekabetçi kapitalizmin tekelci kapitalizme dönüşmesiyle kapitalizm genel bir bunalıma girer. Fakat bu genel bunalım dönemi bir bütün olarak incelendiğinde kendi içinde farklılıklar emperyalizmin temel özelliklerinin değiştiği anlamına gelmez. Yine de işçi sınıfının emperyalizme karşı mücadelesinde de farklı yöntemleri doğuran ve örgütlenme anlayışına ulaşmak açısından son derece önemlidir.

Emperyalist-kapitalist sistem içindeki çelişkileri doğuran ilişkiler,emperyalizmin temel sorunları olan ucuz hammadde, pazar ve karlı yatırım alanları bulma ve elde tutma sorunlarına getirmek zorunda kaldığı çözümler tarafından belirlenir. Bu çözümlerin şekli, her bunalım döneminde farklıdır ve emperyalist ülkelerdeki sermaye birikiminin yanı sıra, emperyalizme karşı güçlerin nasıl geliştiği ile de belirlenir. Şimdi üç devreye ayrılan emperyalizmin bunalım dönemlerini inceleleyim.

Birinci bunalım dönemi: Bu devre tekelci kapitalizm dönemine geçişle başlar, 1914 yılında birinci yeniden paylaşım savaşının başlamasına kadar sürer. Genel bunalımın bu birinci evresinde emperyalist ülkeler arasındaki çelişkiler döneme damgasını vuruyordu. Bu dönemde, dünyanın paylaşılması ve ülkelerin sömürgeleştirilmesi tamamlanmıştır. Sömürgeleri açıkça işgal eden emperyalistler, bu ülkelerdeki hammadde kaynaklarına ve bazı altyapı tesislerine (demiryolu gibi) yatırım yapmışlardır. Sömürgeleştirdikleri ülkelerde kendilerinin acentalığını yapan komprador burjuvaziyle ve toprak ağalarıyla işbirliği içine girmişlerdir. Sömürgeleri alabildiğine talan eden emperyalistler bir süre sonra sömürgeleştirilecek yeni alan kalmaması üzerine birbirlerine düşmüş birinci yeniden paylaşım savaşına girmişleridr.

İkinci Bunalım Dönemi: 1917 Ekim(Sovyet) devrimiyle ikinci yeniden paylaşım savaşı arasındaki devredir. Bu devreye damgasını vuran özellik Sovyetler Birliği'nin ortaya çıkmasıdır. Dünyada proleter devrimlerinilk örneği olan 1917 Ekim devrimi sonrasında kurulan Sovyetler Birliği bir çok ülkede sosyalist ve ulusal kurtuluş hareketlerinin hızlanmasına yol açmışıtr. Bütün emperyalistler Sovyetler Birliğini kuşatma altına alarak yok etmeye çalışırken, Lenin'in önderliğinde kurulan 3.Enternasyonal sayesinde dünya devrimci hareketinde de bir merkezileşme sağlanmıştır.

Emperyalist ülkelerle geribıraktırılmış ülkeler arasındaki ilişkilerde pek önemli değişmelerin olmadığı bu devrede de emperyalistler komprador burjuvazi ve feodal toprak beyleriyle işbirliği içindeler. Genellikle açık işgal yoluyla sömürgelerin kontrol altında tutulduğu bu dönemde hammadde ve alt yapı yatırımları yanısıra borç yöntemi de büyük bir sömürü yöntemi niteliğine kavuşmuştur.

1929 yılındaki buhran, bütün emperyalist ve geri bıraktırılmış bağımlı ülkeleri etkilerken Sovyetler Birliği'nde planlı ekonomi yoluyla büyük gelişmeler gerçekleşmiştir. Diğer taraftan Almanya ve İtalya'da iktidara gelen faşistler ikinci yeniden paylaşım savaşının hazırlıklarına girişmişlerid.

İkinci paylaşım savaşıyla birlikte sona eren bu dönem, günümüzde savaşların sadece emperyalistler arasındaki çelişkilerden kaynaklanmadığını da gösteriyordu. Bu savaş biryanıyla bir paylaşım savaşışken diğer yanıyla sosyalist bir ülkeyle emperyalist ülkelerin bir kısmı arasındaki bir savaştır.

Üçüncü Bunalım Dönemi:

İkinci yeniden paylaşım savaşından sonraki dönemdir. Bu dönemde, emperyalizmin yeni-sömürgecilik şeklinde belirginleşen çözüm yöntemlerine karşı kurtuluş mücadeleleri ile emperyalist ülkeler arasındaki çelişki dönemin belirleyici çelişkisidir.

İkinci paylaşım savaşından sonra doğu Avrupa başta olmak üzere, Çin, Kore, Vietnam ve bazı diğer ülkelerde kurulan halk demokrasileri bu ülkelerin emperyalist sistemin dışına çıkmasını beraberinde getiriyordu. Bir çok sömürge ülkede gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi sonucunda anti-emperyalist yönetimler oluşturuluyor, emperyalist işgallere karşı büyük mücadeleler her tarafta yükseliyordu. Kontrol altındaki sömürgelerde anti-emperyalist nitelikteki ikidarlar oluşturarak kontrol dışına kaçma tehlikesi ve kapitalizmin ulaştığı boyut yeni sömürgecillk olarak adlandırılan politikaların uygulanmasını gündeme getirdi.

Emperyalizmin birinci ve ikinci bunalım dönemlerinde komprador burjuvazi ve feodal beylerle işbirliği içinde olan emperyalistler açısından sömürgeler ağırlıklı olarak hammadde kaynağı ve pazar işlevi görüyordu. Emperyalizmin dışsal bir olgu olduğu bu dönemlerde,emperyalistler kendi askeri güçleriyle sömürge ülkeleri açık işgal altında tutuyorlardı. Üçüncü bunalım döneminde ise yeni sömürgeci politika doğrultusunda emperyalizmin çıkarları doğrultusunda biçimlenen uluslararası işbölümüne göre geri bıraktırılmış ülkelerde kapitalist ilişkiler yukarıdan aşağıya doğru geliştirilmeye başlandı.

Bu dönemde emperyalizm, komprador burjuvazinin sermaye birikimine ulaşan kesimiyle bütünleşerek işbirlikçi tekelci burjuvaziyi yaratmıştır. Emperyalizmle işbirliği içinde yatırımlara girişen yerli tekelci burjuvazi özellikle dayanıklı-dayanıksız tüketim malları üretiminde yoğunlaşmıştır. Bunun sonucunda emperyalizmin dünya çapındaki çıkarlarına bağlı olarak onun denetiminde ve ona bağlı olarak çarpık bir sanayileşme başlamıştır. Halkın ihtiyaçlarına göre değil de emperyalizmin çıkarlarına göre biçimlenen çarpık kapitalizm hammadde, aramadde, makina ve teknoloji yönünden de emperyalizme bağımlıdır. Gelişen yatırımların en önemli sonuçlarından birisi de ülkedeki işçi sınıfının nicel ve nitel olarak gelişmesini de sağlamasıdır. Çarpık ve dışa bağımlı da olsa yeni sömürgeci politika doğrultusundaki temel içinde "sanayileşme" ülkedeki sınıf mücadelesini hızlandırmıştır.

Emperyazimin üçüncü bunalım döneminin en önemli özelliklerinden birisi de açık işgalin gizli işgale dönüşmesidir. Birinci ve ikinci bunalım dönemlerinde kendi ordularıyla sömürgeleri açık bir şekilde işgal eden emperyalistler bu dönemde sömürünün ülke halklarından gördükleri büyük tepkiler ve ulusal kurtuluş mücadeleleri nedeniyle bu politikalarını değiştirmişlerdir. Göstermeli bir şekilde siyasi bağımsızlıklarını tanıdıkları sömürgelerde emperyalistler her türlü yolla bu ülkeler üzerindeki denetimlerini sürdürürlerken "sessiz ve derinden" yöntemini uygulamaya başladılar. Artık emperyalist ülkenin kolluk kuvvetlerinin yerini bağımlı ülkedeki yerli egemen sınıfların ordusu, oligarşinin ordusu almaya başladı. Üslerle, askeri danışmanlar a geri planda yönlendiricilik yapan emperyalizm, bağımlı ülkelerin ordu ve emniyet güçlerini, o ülke halklarından gelebilecek başkaldırılara "iç düşmana" karşı eğitti. Yani, bağımlı ülke bizzat kendi ordusu tarafından emperyalizm adına işgal edildi.

Böylece halkın tepkisi "dış düşmana" karşı olduğunu sandığı kendi ulusundan oluşan "milli" orduya karşı ço daha alt düzeyde olduğundan, emperyalistler sömürü ve soygun düzeninin bekçiliğini bu güçlere yaptırmaya başladılar. Ayrıca, hem kendi işgal ordularının maliyetinden kurtulup hem de bütçelerinini büyük bir bölümünü bu gizli işgal ordusunu beslemeye ayıran yeni-sömürge ülkeleri silah tekellerinin karlı bir pazarı haline dönüştürdüler. Tabii ki, gizli işgal ordusunun yetersiz olduğu durumlarda emperyalizm doğrudan müdahale (açık işgal) yöntemlerini devreye sokmaktadır.

Bütün bu anlatılanların sonucu olarak, üçüncü bunalım döneminde emperyalizmin bir taraftan yeni-sömürge ülkeye yerleşirken, bir taraftan askeri ve kültürel hegemonyasını da kurar. Bu nedenle, bu dönemde emperyalizm, yeni-sömürge ülkeler için dışsal bir olgu olmaktan çıkarak, içsel bir olgu haline dönüşmüştür.

Yine bu dönemde, sermaye daha önce görülmedik bir biçimde uluslararası bir nitelik kazandı. Çok uluslu tekeller dünya üzerinde egemenliklerini kurdular. Sermayenin bütünleşme (entegrasyon eğilimlerinin arttığı üçüncü bunlam dönemi yine de emperyalistler arasındaki çelişkilerin azalması bir yana, tam tersine daha da artmasına yol açtı. Fakat, bu çelişkilerin birinci ve ikinci paylaşım savaşları gibi üçüncü bir paylaşım savaşı yoluyla giderilmesi, geliştirilen savaş teknolojilerinin ulaşmış olduğu boyut, uluslararası demokratik muhalefetin varlığı, konjoktürel olarak bir durağanlığın olmasına rağmen, ulusal kurtuluş hareketlerinde radikal potansiyelin varlığı genel bir savaş yerine bölgesel savaşlarla çözüm politikaları nedenleri ile pek muhtemel değildir.

Mihallıççık linyit grevi sürüyor

Kömür İşletmeleri A.Ş'ye bağlı Eskişehir Mihallıçcık Linyit işletmelerinde 12 Ocakta başlayan grev halen devam ediyor.

Sendika ile işveren arasında 1 Eylül 1989 yılında başlayan görüşmelerde sonuç alınmayınca, grev kararı alan Türkiye Maden-İş Sendikası bu kararı 12 Ocak'ta uygulamaya başladı. 126 işçinin çalıştığı madende halen 118 işçi grevde.

Grev öncesi Mihallıçcık Linyit İşletmelerinde günde ortalama 70-90 ton arasında üretim yapılıyordu. İşçilerin grev kararına karşılık işveren de Lokavt uyguladı. İşçiler işletmede işçi sağlığı ve iş güvenliğiyle ilgili hiç bir önlemin alınmadığını, bir kaza anında ilk yardımı, askerliğini sıhhıye olarak yapanların yaptığını anlatıyorlar. Talepleri; ücretlerde % 100 artış, servis, yemek ve aile parası, 2 ton olan kömür yardımının 5 tona çıkarılması.

Linyit işçileri haklarını alana kadar mücadele etmekte kararlı olduklarını belirtiyorlar.

YENİÇELTEK DOSYASI 2

Yeniçeltek ve YERALTI MADEN-İŞ

12 Eylül işçi sınıfını en büyük tehlike olarak gördü. Sınıfı her türlü örgütselliğinden yoksun bırakmayı ve sınıfın kendi bilimini "düşman" ilan etmeyi hedef aldı. **Kâr daha fazla kâr**"ın sağlanması doğrultusunda bütün pervasızlığıyla başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi güçlere saldırdı. Ülke açık bir cezaevine çevrildi.

Çıkarttıkları yasalarla işlevsiz, sınıfın mücadelesine baştan set vuran, devlet sendikaları ve suskun bir işçi kitlesi doğdu.

İşyerlerinde işçiler sömürünün katmerleştiği sistem içinde katliam boyutlarında ölümlere sürüklendiler.

Yeniçeltek işte bu tip işyerlerinden biri. 12 Eylül sonrasında maden işçilerinin içine sokulduğu sendika da, maden işçilerinin başına çöreklenmiş bir devlet sendikası.

Yeniçeltek Linyit İşletmesinin, şeker fabrikalarının enerji ihtiyacı için kurulmuş olması, yönetimi, denetimi ve politikasının Sanayi Bakanlığı tarafından belirlenmesi ve 12 Eylül koşullarının yarattığı ortamla maden işçilerinin örgütsüz bırakılması sermayenin (işverenin) alabildiğine rahat davranmasını sağlamaktaydı.

12 Eylül'ün büyüttüğü dinsel örgütlenmeler, genel müdürlük ve işletme yönetimlerine oturuyordu.

Maden işçilerinin öz örgütlüğünün yok edilmesi ve maden işçilerinin yoğun baskı, tehdit ve işkenceyle karşılaşması, işçilerin çalışma koşullarından şikayet edememesine, en ufak tepkilerinin bile terörle bastırılmasına neden oluyordu.

Sömürü çarkı öylesine kurulmuştu ki, 12 Eylül'ün hemen arkasından kurulan yönetim, yörenin sıkıyönetim güvenlik sorumlusu Yzb. Atasoy Fitöz ile madencilik ortaklıkları kuruyordu. Atasoy Fitöz'ün "işkence ve rüşvet" almaktan dolayı yargılanmasıyla bu belgeler ortaya çıkıyordu.

Yörenin işkencehanesi **"Et Balık Kurumu"** artık en ufak tepkide tehdit unsuru oluyor, maden işçileri böylece sindirilmeye çalışılıyordu.

12 Eylül'ün işkence ve sorgu yeri olan Et Balık Kurumu'ndan yüzlerce işçi geçmişti. 574 işçi Yeni Çeltek Devrimci Yol davasından yargılanmışlardı. 12 Eylülcülerin ve siyasi iktidarın "1980 öncesine dönme" tehditinin işletme yönetimi ve sendika yönetimleri tarafından kullanılması 1980 öncesi DİSK/Yeraltı Maden-İş'i hatırlatmak içindi. Tabii ki bu hatırlatış, yeraltı Maden-İş sendikal anlayışı, işleyişi ve mücadelesini değil, onun yargılanmasını, yönetici ve üye işçilerin işkenceden geçirilmiş olduğunu hatırlatmak bağlamındaki tehditlerdi.

YERALTI MADEN-İŞ

Yeraltı Maden-İş, maden işçisiyle özdeşleşmesinde ve maden işçisinin mücadelesinde ve yarattığı devrimci birikimlerde tanımını bulmaktadır.

İşte işverenlerin, siyasi iktidarın korkusu da zaten maden işçisinin kendisi için adım atması ve kendi sınıf bilimiyle donanmasıydı. Ve bu doğrultuda ulusal ve uluslararası işçi sınıfının mücadelelerinde yeni birikimler kazandırdığı eylemleriydi.

Sendikal yapı içinde işçiler kendi sınıf demokrasisini yaratıyor, gerçek anlamda söz ve karar sahibi oluyorlardı. Mücadele; işyeriyle sınırlı tutulmuyor, işyeri sınırlarını aşan bütün halk güçleri mücadelesiyle bütünleşen, anti-faşist mücadelede odaklanyordu.

Yeni Çeltek tarihi bu mücadelenin zengin örnekleriyle doludur. Maden işçileri "yönetme deneyleri" kazanıyor, mücadelenin içinde dirileşip kendi sınıf kimliklerini oluşturuyordu.

Oluşturulan 25 kişilik işçi konseyleriyle bir taraftan işyerlerindeki olumsuzluk aşılırken, diğer yandan sendikal yapının en üstüne kadar ulaşan bir ilişkiyle politikalar belirleniyordu. Maden işçileri kararların alınmasından uygulanması ve denetlenmesine kadar tüm süreçlerde aktif olarak yer alıyorlardı.

Toplu sözleşmeleri tam uygulatmak, çalışma koşullarını insanca bir düzeye çıkartmak, can güvenliğini sağlamak, konseyler aracılığıyla işçilerin elindeydi. Örneğin, can güvenliği sağlanması doğrultusunda kurtarma ekipleri sürekli hazır tutuluyor, acil olarak her an göreve hazır durumda bulunuyordu. Ayrıca sağlık istasyonları kurulmuştu. Sağlık personeli bu istasyonlarda ilk müdahaleyi yapacak şekilde hazır bekletilmekteydi.

İşleyiş olarak her vardiya ve vardiya sorumluları ocaklarda gerekli araştırmayı yapar madende çalışılıp çalışılmayacağının kararlarını verirlerdi. İşçiler, çalışılacak yeri belirler, vardiya emniyet sorumlusu gerekli ölçümleri yaparak önlemleri alır, işçiler onun direktifiyle madene inip çalışırlardı. Ani olumsuz bir gelismeye karşı işyeri hemen terkedilirdi. Mühendisler işçileri eğtime tabi tutarak, yer üstünde 4 aylık teori ve pratik eğitimden geçirirlerdi. Bu sürede can güvenliği ile ilgili bilgiler alınır, tedbirler öğrenilirdi.

Yapılan benzer organizasyon ve örgütlenmelerle hızla kazalardan ve ölümlerden uzaklaşılmıştır. Konseyler, işyerindeki teknolojinin değiştirilmesi doğrultusunda belirleyici olmayı da gerçekleştirmişlerdi.

Yeraltı ve yerüstünün bağlantısını ileri bir teknolojiye dayandırmayı sağlamıştı
maden mühendisleriyle kurulan sağ
yaloglarla oluşturulmuş, yabancı fir
verilmeksizin gerçekleştirilmiştir.

12 Eylül'le bu çalışmalar durduruldu
Sendikal yapı ayrıca mesleki eğitim k
açtırırken, işletmeye okuma yazma
rını da kabul ettirmişti. Yeni işe gir
lerden işveren 4 ay iş isteyemez,
eğitimden geçtikten sonra ustaların
ile üretime girerlerdi. İşçi alımında s
nın da onayı tanınırdı.

Konseyler ürettikleri kömürün hal
rarına kullanılmasına dikkat ederle
raborsa ağını engellemek doğrult
hareket edilirdi. Yeniçeltek direnişi
tek Maden İşçileri bu ağı bütünüyl
lamışlardı.

Toplu sözleşmelerde geçirtilen m
le halkın köy mahalle, işyeri düzey
gütlenerek, topluca işyerine gelip
kömür almaları sendikal kontenjan
nırdı. Böylece karaborsa soyguna k
rulmuştu.

Konseylerin sözcülerinden oluşa
ler, sendika şube ve merkez düzeyi
tak toplantılarda denetleyici kar
sendikal politikayı belirleyici ol
Maden işçilerinin örgütlü gücü sen
netime taşınmış, sendikal yapı için
işçileri aktif belirleyen konuma gel
netimlerin ağırlıklı görevi işçilere
bilginin her türlü araç kullanılarak
mesi, çalışmaların organize edilm
dinasyonun sağlanmasında önder
olmuştu.

Aşkale direnişi ve bu direnişin d
lendiği "üretenlerin yöneten o
kanıtlandığı" YeniÇeltek bu ne
dolayıdır ki, genel müdürlük kad
yerinden çekmelerine rağmen çalı
samamış, aksine işyeri her defasın
yönetilmiştir. İşverenin ve devlet
rının bütün oyunları boşa çıkart

İşte bundan dolayıdır ki Yeniçe
işçi sorgudan geçirilmiş 574 işçi "
mulaştırmak", **"siyasi amaçlı gr**
ve katılmak" iddiasıyla yargılan

387 maden işçisi TCK'nın 201
göre, 46 maden işçisi de 141 1
maddelerden ceza almıştır. Yeni
liamında yaşamını yitiren maden
içinde bu yargıdan ceza almış 15
çisi vardır.

Bu nedenlerden dolayı, 12 Ey
işyeri tam bir toplama kampına
baskı terör, tehdit günlük yaşam
çası haline gelmiş, son olayda old
çiler bile bile ölüme göt
katledilmişlerdir. Yörenin tek g
ğı olan işyerinde çalışma şansı o
kunluğu, açlığın yoksulluğun
kabullenir konuma sokulmuş can
çalışma koşulları düzeltilmesi lüks
mişti. Katliamda 15 günlük işçiler
yitirmesi vahşetin boyutlarını
doğrultusunda sadece bir örneği o
tadır.

Türk-İş, Türk Maden-İş Sendi
rın şikayetlerini gözardı etmiş,
mürü çarkının bir parçası
etmiştir. İşçilerden gelen her te
şiddetle dağıtılmış, sendika bu
tüne düşenleri büyük bir gayretle
tirmiştir.

Katliamdan 15 gün önce işçile
kongreye götürme kararı almışt
Fakat tepkilerin maden işçi
gücünü yaratmak yerine yönetim
mesi başarı şansını azaltmaktadır
çilerin Yeniçeltek'te iç örgüt
sağlayarak, özgüçlerini harekete
sarı sendikanın saldırılarını gö
zor.

Katliam sonrası 68 maden işçi
leri üzerinde siyasi gelecek kurma
kendileri için kullanma çalışan
liklerin yanı sıra Türk-İş ve send
cileri de yöre halkından
işçilerinden gerekli dersleri alm

Yeni bir "12 Eylül" yaşayan Y
çileri hesap sormuş, **"Dirimize sa**
yanlar, ölülerimize sahip çıkama
tepkilerini göstermişlerdir. Katli
sorumlusu olan devletin yetkili
di 68 işçinin ölümünü uluslararas
kellerine, Türkiye pazarını açm
bahene olarak kullanmaya çalış
mür ithal edebiliriz" "bu ger
maliyet yükseliyor, zavallı işçiler
bi yüzsüze sözler sarfetmekte
rumluklarını gizlemeye çalış

Yaşananların hesabını sorma
işçilerine sahip çıkmak, uluslar
lül politikalarını bozmak
öğrenerek ve tüm işçilerin kat
lenmekten geçiyor.

İşçilerin kendi birlik ve örgüt
tığı süreçe kendi can güvenliği
kazanabilir ve denetlenebilir.

Bununla birlikte maden işçi
gücünün ve bu gücün yaratılmas
yönetime taşınması, işyerlerind
komite ve konseyler gerçekleşt
teler, konsey sözcülerinden ol
sey meclisi diye tanımlanabili
beyni olan komiteleri kurmak
den konseyleri oluşturmak ge

İşçiler 1 Mayıs'ı tartışıyor

1 Mayıs yaklaşırken, işyerlerinde öncü işçiler arasında bu yılki kutlamalara ilişkin tartışmalar başladı. Bu konuda görüştüğümüz işçi arkadaşlar 1 Mayıs kutlamalarının kitlesel olması gerektiği üzerinde duruyorlar. Geçen yıl tartışmaların ''Taksim mi, Şişli mi' ikileminde yaşanması ve büyük ölçüde sendikacıların insiyatifinde gelişmesi, son gün de alana gelen işçilere karşın sendikacıların kutlamalara katılmayışı; bu yıl tartışmaların yöneliminin önder işçiler tarafından belirlenmesin zorunluluğunu ortaya koyuyor.

Ülkemizde ''terör var'', ''anarşi var'' çığlıklarının ardında devlet terörünün yaygınlaştırılmaya çalışıldığı biliniyor. Bu noktada tüm dünyada işçi sınıfının mücadele, birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın meşrutiyetinin, mücadelenini haklılığının açığa çıkarılması, egemen sınıfların yasakçı, baskıcı yüzünün teşhiri büyük önem taşıyor. Yeni bir toplusözleşme dönemi içinde olmamız nedeniyle 35 bini aşkın işçinin grevde olması, binlerce işçinin greve hazırlanması da sorunun diğer yüzü. 1 Mayıs politikamızın ayrıca işçi hareketinin ivme kazanmasına, kendiliğinden niteliğinin aşılmasına, siyasi taleplerin yükseltilmesine hizmet etmesi gerekiyor.

Ayrıca içinde bulunduğumuz dönemde dünyada da önemli gelişmeler yaşanıyor! Sosyalizmin ölüp bittiği yolunda çığlık atılıyor. Oysa Sovyetler Birliği, Doğu Avrupa ülkelerinde yaşananlar ''Sosyalizmin ölüp bittiğini'' değil, emekçilerin iktidarını karşısına almış revizyonist-bürokratik diktatörlüklerin tükenmişliğini kanıtlıyor. Bu noktada emekçilerin iradesinin doğrudan ürünü olan bir sosyalizm anlayışını ''yaşasın sosyalizm'' şiarını yükseltmek büyük önem taşıyor.

Şimdiden 1 Mayıs'ın kitlesel kutlanamıs doğrultusunda tartışmaların yoğunlaşması gerekiyor. Bizde bu amaçla çeşitli işkollarındaki işçi arkadaşların 1 Mayıs konusunda görüşlerini aldık.

Halit Şahin (İnşaat işçisi):

Önumüzdeki 1 Mayıs'ta yapılması gereken, en geniş kitlenin seferber edilebilmesi. Bunu gerçekleştirmenin yolu ise, günün meşruiyetinin ön plana çıkartılması. 1 Mayıs'ın mücadele, birlik ve dayanışma günü olarak tanıtılması. Bu konuda işyerlerindeki demokrat-devrimci işçilere düşen görev, 1 Mayıs'ın ne olduğunu, hakim sınıflar ve işçi sınıfı için ne ifade ettiğini anlatmaktır. İnsiyatif, ''demokrat'' etiketli, isim peşindeki sendika yöneticilerine bırakılmamalı, geçen yıl yaşandığı gibi, bıraraya gelen birkaç sendika yöneticisinin ''1 Mayıs'ı kutlayacağız'' deyip, ışçileri ortada bırakmasına izin verilmemelidir. 1 Mayıs Şevket Yılmaz ve bazı yöneticilerin yaptığı gibi 200-300 metre yürüyerek ya da karanfil dağıtarak kutlanamaz. Anlamına uygun olarak meydanlarda, fabrikalarda kutlanmalıdır. Ama bunu söylerken ''anarşi terör'' yaygaralarının yükseldiği bir dönemde, bu sisi dumanı dağıtıcı bir tarzda, kendimizi yasalarla çerçevelemeden ancak 1 Mayıs'ın meşru zeminini olabildiğince kurarak kutlamalıyız. İşçiler sendikaları da bu meşruluk noktasında zorlamalıdır. Dar grupçu çıkışlara da izin verilmemeli, egemenlerin günün içini boşaltma çabalarına karşı konmalı ancak ''tüm işçiler Taksim'e gitmeli'' şeklinde de dar düşünülmemeli, gerektiğinde işyerlerinde üretim durdurularak, 1 Mayıs gerçek anlamına kavuşturulmalıdır.

1 Mayıs mücadele birlik ve dayanışma günüdür ve bu anlamı duyuracak tarzda kullanmalıdır.

Aykut Çelik (Kargo İşçisi):

İşçilerin kanlarını dökerek kazandıkları 1 Mayıs işçi bayramını tüm emekçilerin her yıl kutlayacakları bir hak olarak görüyorum. 1 Mayıs'ın ülkemizdeki anlamı emperyalizme ve faşizme karşı mücadele ile verilebilir. Bu günün kutlanması bulunulan yerin, somut koşullarına göre değişebilir. Fabrikalar, mahalleler, meydanlar 1 Mayıs alanı olmalıdır. Geçen yıl olduğu gibi, 1 Mayıs kutlamaları sözde demokrat sendikacılara bırakılmamalıdır. Doğrudan işçilerin örgütleyeceği bir gün olmalıdır.

Murat Kabadayı (Derby İşyeri Temsilcisi)

Bu yıl, 1 Mayıs'ın nasıl kutlanacağına sendika ağaları değil, taban olarak bizler karar vermeliyiz. 1 Mayıs'ı Taksim alanında kutlamak mümkün olabileceği gibi, işyerimizde üretimden gelen gücümüzü kullanarak da kutlamak mümkündür. Öyle sanıyorum ki işyerimizde yapacağımız böyle bir kutlamaya tüm arkadaşlar katılacaktır. Biz Laspetkim-İş İstanbul Şubesi olarak bunu kendi aramızda tartışmayı sonra da Genel Merkez'e öneri niteliğinde iletmeyi düşünüyoruz.

Zafer Demirkan (Derby İşyeri Baştemsilcisi)

İşçiler olarak pekçok sorunla karşı karşıya olduğumuz bir dönemde kutlayacağız 1 Mayıs 1990'ı. Bu yıl 1 Mayıs'ta bu taleplerimizi yükseltip, bu talepler çerçevesinde olabildiğince çok işçi arkadaşımızı harekete geçirebilmeliyiz. Yani kitlesel kutlamaya özen göstermeliyiz. İşyerinde 1 saat geç işbaşı yapmak, ya da toplu vizite vb. biçimler olabilir.

Cevizli Tekel'den bir işçi:

1 Mayıs'ta Türk-İş'ten birşey beklemek boşunadır. Aynı şekilde Türk-İş yönetimine muhalefet eden sendikal yönetimlerden de birşey beklemiyoruz. Bunlar işi Türk-İş yönetimine bırakma eğiliminde olacaklardır. Bu nedenle soruna sahip çıkacaklar biz işçiler olmalıyız. Bu dönemde sorun, 1 Mayıs'ın kitlesel bir şekilde kutlanmasıdır. Kitlesel katılım tek başına 1 Mayıs alanı olarak görülmemelidir. Eylemlilikler, tüm alanlara ve özellikle üretim alanlarını kapsamalıdır. Tek Gıda-İş işçileri olarak 1 Mayıs'ı üretim alanlarımızda kutlamayı düşünüyoruz.

...kı kimliğine sahip direniş yayılıyor

...TİFADA

...'de başlayan esnafın ''kepenk ka-
...i'' Cizre'ye, Silopi'ye İdil'e, Kı-
...lidyat'a sıçradı. Ve Kürt halkının
...el bir önemi olan Nevroz bayra-
...n kitlesel gösteriler yapıldı. Ulu-
...hiçe sayılmasına, onurun ayaklar
...asına, soykırıma, katliamlara ta-
... başkaldırılıyor. Artık açıktır ki,
...endi kimliğine sahip çıkmak te-
...ücadelesi kitlesel bir boyuta yük-

...adar çocuklarının, eşlerinin, ba-
...rdeslerinin ölülerine açıkça sahip
...ekinen Kürt halkı, vurulan çocuk-
...ste yığılı, işkence edilmiş cesetle-
...a önlerinden geçerken acılı
... içlerine akıtıyorlardı. Evlatlara
... ilk kez 5 ay önce Bagok Dağla-
...nlar için gerçekleşti. Çocukları-
...zlerinin oyulduğunu'' ve
...ın kesildiğini'' duyduğunda Nu-
... sokaklara dökülmüş, çocukları-
...çıkmıştı. Bu kez 13 Mart'ta
...cenaze törenine binlerce Nusaybin'-
...u. Bu durum karşısında dehşete
...m, halka hedef gözeterek ateş edi-
...alamayıp çocukları sıkıştırıp has-
...ene kadar dövüyordu. Olay
...rularak öldürülen Şemşettin Çift-
... silah seslerini duyduktan sonra
...ğını ve kardeşini caminin önün-
...rken gördüğünü belirterek, ''Po-
...ri sürekli kardeşimin yüzüne
...ruyordu. Daha sonra diğeri de
...afasına bir el ateş etti. Ve bir süre
...deşimi arabaya atıp götürdüler.''
...şetin boyutlarını sergiliyordu.
...a vurulan Kamuran Dündar'ın ce-
...lay çıkartan, halka saldıran özel
...ığına gelenleri de engellerken,
...rmenisiniz. T.C ye karşı gelenle-
...esine nede başsağlığına gidilir''
...dit ediyordu.
...ürt halkının ötesinde görev yapan
... de yansıyordu. ''Fotoğraf maki-
...h zannettik!'' diyerek iki gazete-
...lıyor, Cizre'de şehre sokulmayan
...Çalışırsan seni ibne yaparız!'' teh-
...yorlardı. Yine iki yabancı bayan
... görev yapmaları engelleniyor,
...uyordu. Özel Tim Alman gazete-
...n devletinin bundan çıkarı nedir?
...ıcülük yapmaya geldiniz!'' diyor-
...ivenliği olmadığı için ilçeyi terk
...n gazeteci Diyarbakır'da 3 saat
...tutuluyordu. Kendilerinden olma-
...han'' kabul eden devletin özel gü-
...vlileri kabadayı edasıyla insansız
... gazetecilere sövüp nutuk atıyor-
...anın kralı bizleriz. Yanlış olmasın.
...keni biraz öperiz. Benle eli çebin-
...nse konuşamaz. Çocuklar ''baba'
.... Çok leşim vardır. Gerisi size kal-

...nceleme yapmaya giden heyette
...NAP milletvekili Nurettin Yılmaz,
...imin kışkırttığını söyleyerek ''Dağ-
...ak için eğitilen özel timin şehirler-
...esi'' yönünde çabalara girişiyordu.
...lişmeler karşısındü hükümetin ba-
...n güvenlik güçleri olayları tahrik
...ek için insanın yüreğinin titreme-
... biçiminde açıklamalarda bulunu-

... gelişmeler karşısında egemen sınıf-
...ıdaki gelişmeler oldukça dikkat çe-
...ıhalefet'' ve ''iktidar'' rollerini
...dar başarıyla(!) sürdürenler, özde
...ın oyuncuları olduklarını bir kez
...ediler. Bir yandan ''sıkıyönetim'',
...p'' biçimindeki ''önlem'' tartışma-
...en bir yandan da ''muhalefet'',
...rüne açık çek vermekten geri kal-
...hirel açık açık ''Terör(terör dediği
...ürt halkının meşru mücadelesi olu-
...sında iktidar muhalefet olmaz, el-
...u sorunun çözümünü bulmalıyız''
...önü ''alınacak her önlemi destek-
...ni ilan ediyordu. Deniz Baykal,
...in IRA'ya kaşı 10 yıllardır sürdür-
...etme mücadelesinden ders almak
...cher'in konuğu olarak İngiltere'ye

...tan'da üstelik azınlık durumundaki
...kendi dillerini konuşamadıkları, di-
...erini yerine getiremedikleri için
...r düzenleyenler, köşelerinde çarşaf
...lar yazan ''aydınlar, yazar çizer-

ler, Kürt halkının yaşadıkları karşısında sessiz.

Tüm bu yaşananlar Türkiye işçi sınıfının uzun soluklu mücadelesinde dost yüzlü düşmanları teşhiri açısından özel bir anlam taşıyor.

İçişleri Bakanı'nın ağzından yapılan bir açıklama ile ayaklanan halk ''kılık değiştirmiş teröristler'' olarak lanse edilirken bir bakıma kendi kendilerini de teşhir ediyorlar. Bugüne kadar ''3-5 terörist'' diyorlardı bugün ''Nusaybin'li, Cizre'li, Silopi'li binlerce ''terörist'' var.

12 Eylül'ün baskı, soykırım, yıldırma po-

Devamı 7.sayfada

Eğitim işkolunda sendikal mücadele ve örgütlenme

Ülkedeki toplumsal katman ve sınıflar içinde örgütlü davranma gelenekleri ve örgütlülüklerinin mücadele alanlarına taşınabilmesi açısından olumlu örneklerden biri olarak algılanılması gereken eğitim emekçilerinin bugün '1990 Türkiye'sinde' yeniden örgütlenme ve sendikal yapılanmaların yaratılması sorunlarının değerlendirildiği bir süreçte; ilk yapılması gereken 12 Eylül faşizminin yarattığı örgütlenme ve mücadeleye yönelik sonuçların değerlendirilerek sürece örgütlü müdahale mekanizmalarının yaratılmasıdır.

12 Eylül sonrasında mücadeleyi sürdürecek kalıcı örgütlenmeleri yaratamayan öğretmenler, bu kalıcılığı yakalıyamamanın izlerini ve sonuçlarını % 5 kadar bir öğretmen kitlesi örgütlülüğü niteliğindeki Eğit-Der sürecinde de, görmektedirler. Yani bugün de halen sorun, büyük oranda 12 Eylül'le tasfiye edilen örgütlü mücadele ve müdahale geleneğinin yeniden etkin bir şekilde yaratılması ve hayata geçirilmesidir.

Ama örgütlenme ile ilgili sorunları bu çerçevede değil de, örgütlenmenin salt dernek çatısı altında sürdürülmesinde aramak eksik bir yaklaşımdır. Bu yanlış yaklaşım, bugün yine aynı çerçevede; eğitim emekçilerinin örgütlülüğünün kitlesel ve mücadeleci bir karakterden oldukça uzak olduğu bir dönemde, bunlara gerek duyulmadan gündeme ''kitlelerin kurtarıcısı'' bir sendikanın hemen girişiminin yapılması önerisinde ifadelenmektedir.

Oysa sorun, eğitim emekçilerinin kendi sorunlarını işyerlerinden başlayan yapılanmaların değerlendirmelerin üstünde yükselteceği bir örgütlülüğün ve mücadelenin yaratılması sorunudur. Çünkü eğitimle ilgili her türlü sorunun yaşandığı ve çözümlemelerin üretileceği platformlar okullardan, işyerlerinden yükselmek zorundadır.

Soruna bu perspektifle yönelinmesi, en uygun ve kalıcı örgütlülük mekanizmalarının yaratılmasını da beraberinde getirecektir.

Ülkenin kimliğinden dolayı, sistemin denetimine ve müdahalesine tamamıyla açık olan örgütlenmeler, (tarihsel sürecin sürekli gösterdiği gibi) kalıcı olamamaktadırlar.Dün (1990 öncesi) olduğu gibi bugün de ve yarın da ekonomik baskılar altında yaşayan ve yaşayacak olan; eğitimin gerici-faşist kimliğiyle, kadrolarıyla ve uygulamalarıyla karşı karşıya kalan; ülkedeki toplumsal muhalefetin içindeki yerlerini alma onurunu asla terketmeyecek olan eğitim emekçilerinin ilk meşru direnme yerleri işyerleri yani yaşadıkları alanlar olacaktır. Bu nedenle de, işyeri örgütlülükleri, yaşamsal düzeyde öneme sahip örgütlenmelerdir.

Örgütlenme türlerinden biri olan ve ülkenin öğretmen örgütlülüğü sürecindeki bugüne kadar var olan tek örgütlenme biçimi olan dernek örgütlenmesinden (adı sendika olan TÖS'de dahil) ileri bir örgütlenme biçimine, sendikal örgütlenmeye; önemini ve ileri biçimsel vasfı..., onun üyelerinin örgütlü güçlerini gerektiği yerde ve zamanda işverene ya da siyasal iktidara karşı kullanabilme-dayatabilme -pazarlık yapabilme caydırıcı olabilme-etkin baskı gücü işlevi özelliklerini sağlayan grev silahı ile toplu sözleşme yetkisidir.

Bu nedenle eğitimcilerin ilk kez elde edecekleri sendikal hakkı, grevli-toplu sözleşmeli bir sendikal hak olarak bilince çıkarmalı, şiar haline getirmeli, sendikanın olmazsa olmaz koşulu olan bu haktan ''taktik tavırlarla'' da olsa asla vazgeçilmeye yanaşılmamalıdır.

Yaratılacak bir sendikal yapılanma ve örgütlenme; söz konusu sendikanın nasıl bir sendika olacağı (faşist, sarı, uzlaşmacı ya da sınıf ve kitle sendikası) ve nasıl bir sendikal haklar mücadelesi yürütülmesi gerektiği perspektifleriyle direkt bağlantılıdır.

İşte sınıf ve kitle sendikası anlayışı ile ve grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların ancak ve ancak ''hak verilmez alınır'' anlayışıyla, söke söke, kopartılarak elde edilebileceği eksenine oturtan bir mücadele perspektifiyle biçimlendirilen ve okullara dayanan işyeri komite ve konseyleri temelinde oluşturulan bir örgütlenmenin hayata geçirilmesiyle sendikal yapılanmalar ve kazanımlar sağlanabilir.

İşyerlerinde temsilciler düzeyinde sürdürülen ilişki ve örgütlülük biçimlenmesi yerine; örgütlülüğün içindeki herkesin katılımıyla oluşan İşyeri Konseyi örgütlenmesi, konseyin içinden çıkan ve onun ''yürütmesi'' işlevindeki İşyeri Komitesi ilişki sistematiği oturtulmaya çalışılmalıdır. Bu ilişkilerde işyerindeki örgütlülük sürecine katılan öğretmen, müstahdem, memur ve diğer çalışanların tümünün sürece katılımının sürekliliği yakalanmalıdır. Konsey ve komite ilişkileri, asla bürokratik bir sistematik olarak algılanmamalıdır.

Konsey ve komite örgütlenmelerinde yer alan insanların ortak sorunlar, duyarlılıklar ve tavır alışlar temelinde gelişen ilişkileri; eğitimcilerin bugün ısrarla vurguladıkları en geniş ve en kalıcı birliktelik koşullarını da yaratacaktır. İşyerinde yaratılan ve oralardan hayatın gerçekliğinden-yükselen birliktelik biçimleri, örgütlenmenin en üst oluşumlarını da etkileyecek ve şekillendirecektir.

Ama işyeri komite ve konseyleri anlayışının örgütlenmenin hemen tamamına ya da büyük bir kısmına taşınacağı ve hayata geçireleceği beklentisine de girilmemelidir. Bu örgütlenme anlayışının örneklerinin yaratılması, örneklerin yaratılmadığı yerlerde de nüvelerinin oluşturulmaya çalışılması hedeflenmelidir.

Bu örgütlenme biçiminin hayata geçirildiği yerlerde, örgütün en alt oluşumlarına kadar (kılcal damarlar şeklinde) uzanan bir katılım, belirleme, denetim, örgütte ve oluşturulan örgütsel yaklaşımlarda söz ve karar sahibi olma mekanizmalarının sürekli açık, çalışır ve canlı olması sağlanacaktır. Böylece de; nasıl bir insan ilişkileri nasıl bir yönetim anlayışı istenildiğinin yani söz, yetki, karar ve iktidarın halka ait olması yolunda oluşturulan düşünce ve atılan adımlara eğitim emekçilerinin katkısı ve katılımı da sağlanmış olacaktır.

Böylesine dinamik, canlı, yönetime katılmaya yönelik kararlı yaklaşımlar; yardımlaşma ve dayanışmanın ''yeni bir yaşam biçimi'' anlayışı çerçevesinde hayata geçirilmesi için çalışanların ''klasik devlet memurluğu'' anlayışı ve davranışlarından uzaklaşılmalıdır. Eğer, sözkonusu olması gereken bir memurluk anlayışı ise bu anlayış, ''emeğimizin karşılığı'' olarak bizlere aktarılan değerlerin gerçek üreticisi olan ve ekonomik-sosyal-kültürel-siyasal paylaşımlarımızın da ana ekseni olan emekçi halkımızın memurluğu olmalıdır.

Bugün artık yıllardan beri süregelen eğitim emekçileri mücadelesinin ısrarlı talebi niteliğindeki grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı, tüm emekçi kesimlerin bilincinde gereken yerini almıştır. Ve artık bugün yapılması gereken mücadelenin somutlanışı niteliğini verecek sendikal yapılanmaların yaratılması başlıca görev olmalıdır. Bu yapılanmalar; çalışmaları ve mücadelelerinin şekillenmesi ve yol almalarıyla yaşamın akışı içinde kök salarak, kurumsallaşacaklardır.

İşte ancak ve ancak bu kurumsallaşma üzerinde yükselen bir örgütlenme ve mücadelenin hayata geçirilmesiyle, eğitim emekçilerinin grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları elde edilecektir.

DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER

Salihli Tekstil grevi bitti

(İşçilerin Sesi-Manisa)-600 işçinin çalıştığı Salihli Tekstil Fabrikası'nda 31 Ekim 1989'da başlayan grev, 26 Şubat'ta bitirildi. Toplu sözleşme, asgari ücretle çalışan işçilerin ekonomik taleplerini karşılamaktan çok uzak. Asgari ücret üzerine yüzde 50 bürüt zam ve 88-89 yılları sözleşme farkı olan 1 milyon 20 bin liranın taksitler halinde ödenmesini ve daha önceki sözleşmelerde yılda bir kez 15 bin lira olarak ödenen yakacak parasının bundan böyle her ay 35 bin (brüt) olmasını öngörüyor.

Grevden sonra ortalama ücretin 254 bin lira (yakacak parası dahil) olduğu işyerinde işçiler, başarılı bir sözleşme yapamamanın üzüntüsünü yaşıyorlar. İşyeri baştemsilcisi Ali Sarı şöyle anlatıyor;

''Greve çıkarken azimliydik, kararlıydık, sadece sınıf bilincinin eksikliğinin, tecrübesizliğin korkusu vardı içimizde. Arkadaşlarımızın çoğunluğunu kadın işçiler oluşturuyordu. Greve başladığımız ilk günlerde geniş bir destek gördük. İlerki günlerde ise başta sendikamız olmak üzere hiç kimse arayıp sormadı, ''Yanındayız'' diyen siyasi parti yetkilileri selam vermez oldular. Tecrübesizliğimiz ve bilinçsizliğimiz sonucu düzenin ve işverenin azgın saldırılarına karşı koyamayınca, gerekli kamuoyunu da oluşturamadık. Ülkemizde işçilerin yeterli dayanışma içinde bulunmamasının olumsuz sonuçları bizim grevimizde yaşandı. Sınıf ve kitle sendikasının yapı taşları olan işyeri komite ve konseylerini hayata geçiremeyişimiz bizi başarısızlığa iten önemli bir etkendi. Ekonomik yönden daha fazla ayakta kalacak gücü ve morali bulamayınca, Eylül yeni bir toplu sözleşme yapılacağını düşünerek grevi bitirmek zorunda kaldık. Önümüzdeki süreçte olumsuzluklarımızı gidererek, bu işin mevcut 12 Eylül sendikalarıyla yapılamayacağı bilinciyle sınıfın özgücünün örgütsel ifadesi olan sınıf ve kitle sendikasının oluşumu yolunda işyeri komite ve konseylerini oluşturmaya kararlıyız, ancak bu mücadelede çevre kuruluşlardan ve bilhassa gazeteniz (İşçilerin Sesi)'den destek bekliyoruz.''

Eylül 1990'da 2 yıllık yeni bir toplu sözleşme yapma hazırlığında olan tekstil işçileri toplu sözleşme taslağını hazırlama çalışmalarına başladılar. Yeni dönemde geçmiş yılların kayıplarını karşılamak ve örgütlü mücadelelerini yükseltmek amacını taşıyorlar.

Yol-İş üyeleri Genel Merkez'e soruyor

ASELSAN ve Yeniçeltek'le ilgili ne yaptınız?

Yol-İş Ankara 1 Nolu Şube temsilci ve üyeleri sendika genel merkezinin ve Türk-İş'in ''enflasyon hesabını'' Aselsan ve Yeniçeltek işçileri ile dayanışma içinde olmayışlarını kınadılar. ''Biz işiler olarak Yol-İş'i tabanın sesini dinleyen ve tabanın yanında yer alan sınıf sendikacılığı içerisinde yer almaya davet ediyor ve bu tutarsızlığını protesto ediyoruz'' diyen işçiler, Yol-İş Başkanlar Kurulu'na hazırladıkları metni ilettiler. Metinde özetle şu görüşlere yer veriliyor:

''Bu tutarsızlığını (Türk-İş'in 24 Ocak Kararları ve 12 Eylül sonrası politikaları) son yapılan toplu iş sözleşmesi ve buna bağlı olarak kendi aldığı kararlarla dahi çelişkiye düşerek, enflasyon konusundaki tutarsız davranışlarla daha da belirginleştirerek, başkanlar kurulu toplantısında sözüm ona karara bağladığı ya tüm işkollarına uygularız ya da eyleme gideriz şeklindeki beyanına karşı günümüzde çeşitli örnekler verilerek ortaya konulabilecek ve yüzde yüzlere dayanan bu enflasyon canavarına karşı aslında gerçekleri yansıtmayan Türk-İş'in karara bağladığı 8.8'lik gibi basit bir rakamı dahi uygulayamama acizliğine düşmüştür. Buna karşın inşaat işkolunda büyük bir kitleyi temsil eden en üst kuruluşumuz olan Türkiye Yol-İş Sendikası da tabanın sesini dinlemeyip isteklerine kulak tıkayarak, Türk-İş'in zabit katipliğini yapmaktan öteye gidememiş, bunu son yapılan temsilciler toplantısına yönetim olarak katılma cesaretini dahi gösteremeyecek bir şekilde sergilemiştir.''

'Türk-İş ve işverenin ortaklaşa olarak tespit ettiği ve sadaka mahiyetinde işçilere sunulan 5.9 oranını onaylayıp, bizlere acizliğini ve tutarsızlığını en bariz bir şekilde ortaya

Devamı 7.sayfada

Grup sözleşmesine HAYIR

bır uygulama olarak kabul edilmektedir. Ve işçilere grup sözleşmelerinin "yarar"ları sendikal yapılar tarafından anlatılmaktadır. Oysa mevcut uygulama işçilerin ve sendikal yapıların aleyhinedir. Bir kere işverenlerin grup sözleşmelerini getirirken, karşı çıktıkları işyeri düzeyindeki sözleşmelerin ortaya çıkardığı sonuçlar olarak ileri sürdüğü gerekçelerin hiç birisi doğru değildir.

Öncelikle, bugün ülkemizde '80 öncesi kadar sendikal özgürlük yoktur. Ayrıca aynı işkolunda toplu sözleşme yetkisi olan değişik sendikaların yaptığı sözleşmeler sözcüklerine kadar aynıdır. Geçen on yıl içinde işçi ücretleri alabildiğine gerilemiş ve üretim içindeki işçilik maliyeti % 5-7'ye kadar düşmüştür. Ama zamlar ve enflasyon durmamıştır. Bu nesnel durum zamların ve enflasyonun işçi ücretlerinden değil, uygulanan ekonomi politikalardan ve enflasyonun egemen güçler tarafından (çeşitli nedenlerle) bilinçli olarak tercih edilmesinden kaynaklandığını göstermektedir.

GRUP SÖZLEŞMELERİ SÖZLEŞME ÖZGÜRLÜĞÜNE, ÖZERKLİĞİNE DOĞRUDAN SALDIRIDIR

Sözleşme, iki tarafın özgür ve demokratik biçimde yaptığı anlaşmalardır. Grup sözleşmelerinde bu durum ortadan kaldırılmaktadır. İşyerleri büyük, orta, küçük (A-B-C) diye tasniflenmektedir. Oysa aynı kategori içinde yer alan işyerleri mali, üretim, üretim teknolojisi, artı-değer sömürüsünün boyutu vb. farklılıklar göstermektedir. Grup sözleşmelerinde yapılan bu kategorilendirme ile işyerleri arasındaki bu farklılıklar yok sayılarak, hareket edilmektedir. Böylece **yeni kazanımlara ket vurularak bir kısım işyerlerinin işçileri hak kaybına uğratılmaktadır.** Aynı şekilde işçiler ve sedikalar işverenlerle anlaşmalarına rağmen sözleşmeyi imzalayamamaktadırlar. Çünkü grup sözleşmelerinde bu durum fiili olarak ortadan kaldırılmıştır. Ya hepsi imzalanacak, ya da -bazılarında anlaşma sağlanmasına rağmen toptan uyuşmazlık tutularak greve çıkılacak. İşte bu durum **sözleşme özgürlüğü ve özerkliğine doğrudan saldırıdan** başka birşey değildir. Yani grup sözleşmeleri bu noktada sendikalar ve tek tek işverenler açısından demokratik olmayan sözleşmeler özelliğini taşımaktadırlar.

GRUP SÖZLEŞMELERİ, SENDİKASIZLAŞMAYA, TEK TİP SENDİKAYA GİDİŞTİR

Grup sözleşmelerinde sendikalar farklı olmasına rağmen bağıtlanan sözleşmeler birbirinin aynısıdır. Özellikle Metal ve Tekstil işkolunda sözleşme yetkisi olan sendikaların sözleşmelerinde hiçbir farklılık yoktur. İşveren örgütlülükleri, işbirliği içinde olduğu sendikalarla imzaladığı sözleşmeleri diğer sendikalara da dayatmaktadır. Bugüne kadar da bu konuda başarılı olmuşlardır. Bu durum, sendikalar arasında hiçbir fark olmadığı biçiminde bir görünüm yaratmaktadır. Bu ise, süreçte sendikal mücadeleyi olumsuz yönde etkilerken, sendikasızlaşmaya veya tek tip sendikayı yaratmaya hizmet etmektedir. Gerçek anlamda sınıf ve kitle sendikal yapıların olmadığı bir dönemde bu etkileşim daha fazla olmaktadır. Gerek sınıfın objektif durumu, gerekse işveren örgütlülüklerinin propaganda ve saldırıları sendikasızlaşma ve tek tip sendika hedefinde azımsanmayacak ilerleme sağlamaktadır. İşte grup sözleşmelerinin kabülü, sendikalar arasında eş bir görünüm yaratırken, işçilerde sendikalaşmaya karşı bir güvensizlik, sendika değiştirmeyi gereksiz gören bir anlayışın yaygınlaşmasını doğurmakadır. En kötüsü de sözleşmelere karşı bir kayıtsızlığın gelişmesine neden olmasıdır. İşçilerde "nasıl olsa şu sendika imzalar, bizimkiler de tasdik eder" şeklinde bir düşüncenin yerleşmesini getirmektedir. Bu durum gelecek açısından azımsanamayacak olumsuzlukları taşımaktadır. En tehlikelisi ise grup sözleşmeleri sayesinde işçilerin sarı-faşist, uzlaşmacı sendikalarda toplanmasının sınıf mücadelesi yönünden yaratacağı tehlikelerdir.

GRUP SÖZLEŞMELERİ TEKELLEŞMEYİ HIZLANDIRIR!

Bellirttiğimiz gibi grup sözleşmelerinde ya toplu anlaşma, ya da toplu grev vardır. Bu işleyiş (A-B-C) kategorilerinde olan işletmelerin farklılıklarından dolayı büyük tekellere hizmet eden, orta ve küçük işletmeleri ortadan kaldıran bir işlev görmektedir. Şöyle ki; işletmeler aynı kategori (A-B-C) de yer almalarına karşın sermaye birikimleri, pazar paylaşımları/payları, teknolojik, ithalat-ihracat durumları farklılıklar gösterir. Bu bağlamda, her işletme grevde olacağından pazar kaybı söz konusu olmayacaktır. Esas kayba uğrayanlar zayıf ve teknolojik yönden geri olanlar ile sendikalar olacaktır. Sermaye birikimi az olan işletmelerin uzun dayanması veya grevden sonra işletmeyi hemen devreye sokması güçtür. Bu tip işyerleri grevden sarsılmış olarak çıkarken, grev sonrası zayıfların yutulmasını getirecektir. Böylece sermayenin tekelleşmesi hızlanırken, işyerleri kapanacak, işsizlik yükselecektir.

Grup sözleşmelerinin bir olumsuz yönü de sendikalar açısındandır. Bu olumsuzluk eylemlilik sürecinin işverenler tarafından belirlenmesidir. Yani grevin zamanlanmasının işveren örgütlülükleri tarafından sendikalara dayatılmasıdır. Oysa, hangi süreçte ne gibi eylemliliklerde bulunulması konusu işverenlerin belirleyiciliğinden çıkarılarak, işçilerin örgütlülükleriyle doğrudan devrede olmaları ile belirlenmelidir. Ancak, böyle bir anlayışla uzun süreli bir eylemlilik düşünülebilir, işverenlerin saldırıları boşa çıkartılabilir.

İŞYERİ DÜZEYİNDE SÖZLEŞME OLMALI, KOMİTELER SÖZLEŞME MASALARINA OTURMALIDIR!

Yukarıda belirttiklerimiz ışığında alınacak **doğru tavır; Grup sözleşmelerine karşı çıkmaktır.** Bugün mevcut tüm sınıf ve kitle sendikasıyım diyenler de dahil -sendikal yapılar böyle bir tavır koymamaktadırlar. Sarı-uzlaşmacı-faşist sendikal yapılar açısından şaşılacak bir durum yoktur. Onların zaten görevleri işveren politikalarının uygulayıcısı olmalarıdır. Bunun yanında kendisini ilerici, demokrat, sınıf ve kitle sendikası olarak görenlerin söylediklerini incelemekte yarar vardır. Bugün kendisine sınıf ve kitle sendikasıyım diyenler; Grup sözleşmelerinin 1-İşçilerin eylem birliğini sağladığını, toplu grevlerin yaptırım gücünün fazla olduğunu 2-Sendikaların toplu sözleşmeleri bir seferde bitirerek, başka çalışmalar (eğitim, örgütlenme, kooperatifleşme vs.) yapmaya zaman kazandıkları gibi iki ana gerekçe öne sürerek "evet" demektedirler.

Bu iki gerekçede, ülke gerçekleri ve mevcut sendikal anlayışlar çerçevesinde geçerliliği mümkün olamayan bir durumdadır. **Bir kere; eylem birliğinin ve toplu grevlerin yaptırım gücü, eyleme veya greve katılan insan sayısının fazla olmasından değil, eylemin muhtevası ve mücadele anlayışında odaklanmaktadır.** Mücadele anlayışı doğru bir perspertifte değilse, istediğimiz kadar fazla sayıda insan olsun yenilgi kaçınılmazdır. Bir başka deyişle, bugün işçiler örgütlü bir şekilde doğrudan devreye girmedikçe, aileleriyle, çocuklarıyla, çevre halkıyla, toplumun diğer kesimleriyle dayanışma ve birlikte mücadele geliştirilemezse, başarı beklenilmesin. Bir tek grevin de, toplu grevin de başarı anahtarı buradadır. Yani, mücadelenin doğru bir şekilde yürütülmesindedir. 1980'den bu yana geçen süreçte böyle bir bakışın uygulanmaması toplu grevlerin başarısızlıkla sonuçlanmalarını getirmiştir. Ayrıca işyeri bazında yapılacak sözleşmelerde de toplu eylemler ve grevler yaratılabilir. Yeter ki; doğru bir anayışla mücadele yürütülsün.

İkinci gerekçeye gelince, toplu sözleşmenin sendikal çalışmanın diğer boyutlarına -eğitim, kooperatifleşme, örgütlenme vb.-zaman kazandırdığına: Bu durum da aynı birinci gerekçedeki yanlış bakış ve anlayıştan kaynaklanmaktadır. **Öncelikle belirtilmesi gereken mücadele, örgütlenme ve eğitimin iç içeliğidir. Tek tek işyerlerinde sözleşme yapılması işçi sendikasının tüm zamanını almaz.** Esas olarak bu durum işveren örgütlülüklerini ve sarı, uzlaşmacı, faşist sendikaları düşündürmelidir. Çünkü, sınıf ve kitle sendikalarında **komiteler sözleşme masalarına** oturtulmalıdır. İşyerlerini en iyi bilen işçilerdir. Bu bağlamda, işyerine ilişkin her sorun doğrudan işçilerin bilgisi dahilindedir. Sorunun çözümü de oradadır. Yani çözüm, işyerinden kopuk sendika üst yönetimlerinde değil, olayı bizzat yaşayanlardadır. Ayrıca bu durum işyerlerindeki işçilere yani olayı en yakın biçimde yaşayanlara bir aktivite (hareketlilik- duyarlılık) kazandıracaktır. Böyle bir bakış açısından hareket edilmez ve her şey sendika üst yapısına bağlanır ve dolayısıyla işçiler devreden çıkarılırsa tabii ki, ne zaman yeter, ne enerji yeter ne de saldırılar göğüslenir.

Tüm bunlar ışığında, grup sözleşmelerine karşı çıkılmasının kaçınılmazlığı açıktır. Alternatif ise, **işyeri düzeyinde sözleşmedir.** Grup sözleşmeleri, işyerlerinin özgül durumlarını gözardı ettiğinden ve işyerinin dışındakiler tarafından yürütüldüğünden işçilerin aleyhine sonuçlar doğurmaktadır. Bu nedenlerle, işyeri düzeyinde sözleşmeler hedeflenmeli ve komiteler sözleşme masalarına oturtulmalıdır.

İstanbul Motor Piston'dan atılan işçiler, Çelik-İş İzmit Şubesi'nde basın açıklaması

Türk Metal'i reddetmenin faturas

Motor Piston'da işçi kıy

Motor Piston'da, Türk Metal'den ayrılıp Çelik-İş'e geçen işçilerden 12'si işten atılırken, Türk Metal de boş durmayıp 39 eski üyesini savcılığa verdi.

(İşçilerin Sesi-İzmit) Şubat ayı içinde Türk-Metal'den ayrılarak Çelik-İş sendikasına geçen Motor Piston işçilerinden 12'si işlerinden atıldı. Sendika değişiminden sonra işveren ve Türk Metal'in işçiler üzerindeki baskıları arttı. Türk Metal sendikası Çelik'İşe geçen 39 eski üyesini savcılığa vererek haklarında soruşturma açtırdı. İzmit'te kendi yaptırdığı bir üst geçide 'Çetin Emeç' adını veren fabrika sahibi Muammer Dereli de sendika değiştiren 12 işçiyi atarken ne kadar demokrasi aşığı olduğunu gösteriyordu.

İşten atılan işçiler görüşlerini şöyle belirttiler: "Motor Piston'da Belene'yi aratmayan baskılarla karşı karşıyaydık. Fabrika sahibi Muammer Dereli gestapo misali baskı ve zulüm kampanyası başlattı. Yapılan baskılar işverenin ve 30-40 üyesi kalan Tü
birliği ile yapılan baskılardır.
haneye toplayıp yaptığı konu
karı-koca gibiyiz, aramıza sen
şeklindeki konuşmalarıyla bi
tal'e geri döndürmeye çalıştı
mayan müdür en sonunda 'sen
kanun da benim. Çok kızdır
kapatırım, hodri meydan' dedi
Piston işçisi kararlı. İşverenin
şa çıkartacağız, Türk Metal-
mücadelemizi kıramayacak.'

Sohbetimizden bir gün sor
mın protesto amacıyla Moto
yarıyolda servislerden inerek s
lerine giderken, çevredeki mal
alkışlarla işçilere destek oldu

Özdemir-İş, Otomobil-İş,
sının örgütlü olduğu 17 işyeri
mek boykotu yaparak olayı
6000 işçinin geliştirdiği bu eyl
açısından büyük bir önem
Motor Piston fabrikasında
boykotu ve sakal bırakma
dürüyor.

Genel Maden-İş Başkanı TTK yönetimini kınadı

"Damarımıza basmasınlar"

Genel Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanı Şemsi Denizer, Zonguldak Maden Mühendisleri Odası Başkanı Enver Karaçam hakkında disiplin soruşturması açan TTK yönetimini kınadı ve baskıların durdurulmasını istedi.

Genel Başkan Şemsi Denizer, konuyla ilgili şu açıklamayı yaptı:

"Zonguldak Maden Mühendisleri Odası Başkanı Sayın Enver Karaçam hakkında TTK yönetiminin disiplin soruşturması açtığını öğrendik.

Doğrusu pek şaşırmadık. TTK üst düzey yöneticilerinin demokrasi düşüncesine ne kadar yabancı olduklarını biliyoruz. Ancak, kendi kafaları ne olursa olsun, herkes gibi TTK yöneticileri de demokrasinin ortak kurallarına uymak zorundadır.

Biz, soruna önce demokratik haklar açısından bakıyoruz. Sayın Enver Karaçam'ın TKK'deki görevi ile Maden Mühendisleri Odası'ndaki görevi birbirine karıştırılamaz. TTKyönetimi hiçbir çalışanının kendi meslek kuruluşundaki görevini engelleyemez. Ne çalışan işçinin sendikal etkinliğine, ne de mühendisin kitle örgütündeki etkinliğine karşı çıkabilirler. Oda Başkanı olarak Enver Karaçam'ın TTK yönetimini eleştirmesi en doğal hakkıdır. Bir yerde asıl görevi ve sorumluluğu budur.

Biz, aynı zamanda, soruna tüm çalışanların birliği açısından bakıyoruz. Bize göre, işçisinden memuruna, teknik elemanına tüm çalışanların sorunları ortaktır. "Tüm çalışanlara sözleşmeli, grevli sendika hakkı" diye bunun için bağırıyoruz. Yalnızca işçilerimize değil, tüm çalışanlara yapılan baskılara bunun için karşı çıkıyoruz. Dayanışma anlayışımızı her adımda göstermek istiyoruz.

Başkan DENİZER, açıklamasını şöyle sürdürdü;

"Olayın temelinde 12 Eylül'ün baskıcı anlayışı yatıyor. 12 Eylül'ün uzantısı gençler, "Sendika, Oda-dernek olmasın, olsa da kâğıt üstünde olsun. Basın yazmasın, üniversite konuşmasın, TRT göz boyasın, kimse düşünmesin, kimse yaratmasın, kimse örgütlenmesin" istiyorlar. Ama, emekçi alkımız giderek sesini yükseltiyor. Demokratik haklarına daha çok sahip çıkıyor.

Çok acıdır, demokrasinin alfabesini her gün yeniden anlatmak zorunda kalıyoruz.

Açık söylüyoruz. TTK yönetimi çalışanları susturma, sindirme hevesinden vazgeçsin. Bir an önce çıkmaz voldan dönsünler. Eğer ellerinden geliyorsa, Havza'da kömür üretimini artırsınlar. Çalışma ve yaşama şartlarını iyileştirsinler. Olumlu işler yapsınlar. İkide bir damarımıza basmasınlar."

"İşçiler birleşin,

Baştarafı 8.sayfada

-İşçilerin eğitilip, sınıf çıkarları doğrultusunda örgütlenmesini, sendika ağalarından bekleyemeyiz. İşyerlerimizdeki komite ve konseyleri bir an evvel gerçekleştirip, işçi harektine yön verecek lokomotif gücü oluşturmalıyız.

İşte böyle bir atmosfer içerisinde, Çimse-İş Sendikası tarafından alınan grev kararı, Adana Çimento Fabrikasında işçilerin coşkun katılımıyla başlatıldı.

Sabah saat 9'da gece vardiyasından çıkan işçilerle diğer vardiyalardan işçiler fabrika önünde birleşerek, grev silahının gücünü gösteriyorlardı. Şube Başkanı Selahattin Uzun, kısa bir konuşma ile greve çıkış nedenlerini anlatarak, grev süresince de işçilerin birlik ve beraberlik içinde olmaları gerektiğini belirtirken; konuşması işçiler tarafından sık sık "İŞÇİLER BİRLEŞİN İKTİDARA YERLEŞİN" "GENEL GREV HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ" sloganlarıyla kesiliyordu.

Daha sonra işçiler adına söz alan Ali Güneşer adlı işçi;

Grevin herşeyin çözümü olmadığını, günümüz Türkiyesinde ekonomik mücadeleyle kazanılan hakların, zamlarla geri alındığını vurgularken; toplu sözleşmelerle alınacak haklara sonuna kadar sahip çıkmaları gerektiğini, yoksa çoğu defa işverenler toplu sözleşmelerle kabul etmek zorunda kaldıkları hakları sonradan almaktadırlar; bu nedenle toplu sözleşmelerin geçici barış dönemi olduğunu bilmemiz gerekir" dedi.

Bu arada SASA fabrikasından çimento işçilerinin grevini desteklemek için gelen işçiler ise alanda coşkun bir alkışla karşılanırken, sınıf dayanışmasının güzel bir örneğini gösteriyor, hep birlikte "İŞÇİLER BİRLEŞİN İKTİDARA YERLEŞİN" diye haykırıyorlardı. SASA işçileri adına konuşan bir işçi arkadaş ise, en yakıcı sorun olarak örgütlülük üzerinde duruyor.

-Sömürünün açlığın olduğu hiçbir yerde barışın olmayacağını, haklarını alabilmek için yardımı birbirlerinden istemelerini, kısacası dayanışma için elbette işverenlere değil, işçilere başvuracaklarını ve böylece sonuna kadar haklarına sahip çıkacaklarını söylüyordu.

Konuşmalar bittikten sonra, işçiler hep birlikte çimento fabrikasından E-5 karayoluna kadar olan 3 km. lik yolu: İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ, İŞÇİLER BİRLEŞİN İKTİDARA YERLEŞİN- GENEL GREV HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALIRIZ, AKBULUT EVİNE İKTİDAR NEYİNE, ÖZAL İSTİFA, ZAM ZULÜM İŞKENCE İŞTE FAŞİZM" sloganlarıyla yürüdüler.

E-5'ten şehir merkezindeki sendika önüne gelen işçiler sendika önündeki yolu bir süre trafiğe kapatarak, yürüyüş boyunca haykırdıkları sloganları tekrarlayarak dağıldılar.

Çolakoğlu

Baştarafı 8.sayfada

sayla, silahla kuşanmışlığına karşı iki gün onurlu bir mücadele verdiler. Direnişin son günü işçiler şunları söylediler: "Şalteri indirip hayatı durdurduğumuzda ne Çolakoğlu'nun milyarları ne % 80'lik ihracat kalır. Tek güvencemiz birlik, beraberlik ve örgütlü gücümüz. Hiçbir konuda işverenin sözüne, iyiniyetine güvenemeyiz. Nuri Çolakoğlu'nun sendikamızla (Otomobil-İş) yaptığı 2 yıl için işten çıkartma olmayacağına dair anlaşmayı son yaşananlarla ihlal etmesi buna bir örnek. İşte bu yüzden tek güvencemiz örgütlü gücümüz ve sınıf kardeşlerimizin desteği."

Çolakoğlu işçileri zorlu ama onurlu bir sınav verdiler. Bu sınavdan çıkartılan sonuçların varolan işyeri örgütlüğünün aksak ve sağlıksız yönlerini gidermede kullanılması örgütlü güvencenin kurulması ve gelebilecek saldırılara karşı sağlam durulması açısından da büyük önem taşıyor.

Denizli Çimento ve Cam İşçilerinin sesi yükseliy

"Direnirsek, kazanaca

(İşçilerin Sesi/Denizli)- Her geçen gün artan hayat pahalılığı karşısında yaşam koşullarını biraz daha iyileştirmek isteyen Denizli Çimento ve cam işçileri haklarını almak için grevdeler. Çimse-İş Sendikasının ülke çapında aldığı çimento grevi kararı uygulanırken, aynı sendika üyesi cam işçileri de greve başladı. 26 Mart'ta başlayan çimento grevine 221 kişi katılıyor. Cam sanayiinde ise 850 dolayında işçi greve katılıyor. Çi
çilerinin sakal bırakma ve k
yah eşarp bağlama biçimin
Ama bunlar basında yankı

Yaptığımız görüşmelerde
koşulda sürdüreceklerini söy
çileri grev konusunda birlik s
larını alacaklarına inanıyorl
sunda birliğiz" diyen işçile
aralarındaki sorunları dile ge
miyorlar. "Grevi sürdürdüğ
liğimizi bozmayacağız, koşu
li olanaklar sağlıyor. Biz da
isteklerimizi mutlaka kabul
çalışmak zorunda."

Sendika;

1. 6 ay için % 150 artı 1
2. 6 ay için % 75 artı
3. 6 ay için % 40 artı
4. 6 ay için % 30 artı

istemiş. Bu rakamlar işçile
son derece düşük olmasına
1.6 ay için 125 bin lira seyy
mı veriyor. Bunlar bu günün
dukça komik rakamlar. Oys
bin lira alıyor. Bugün Deniz
evin kirası 200 binin üzerin
sağlıksız bir işten atılma teh
şıyorlar. Daha önce işyeri te
Basmacı ve bazı işçiler işten
ka onlara sahip çıkmamıştı.
nin "tazminatlı çıkış veril
yapamam" biçiminde bir yal
sa bu sorun işçilerin en can
dan biri. Mustafa Basmacı'n
çesi "1 Mayıs'ı kutlama isteği
dikaların bu tür konulara yak
ğu gibi Çimse-İş Denizli şube
vırsız kalıyor.

Sendikanın işleyişindeki a
yöntemler, sendika ile işçiler
bir uçurum yaratmış durumd
nı Tuncer Aydın genel mer
atanmışken işçilerin seçimiyl
temsilci ise görevden alınarak
kası atanmış durumda. Yeni
numunun hazursuzluğunu yaş
nın ataması ile geldiğimiz için
nemiyorum. İşveren karşısın
ları için dayatıcı olamıyorum
olsaydım, arkamdaki güce g
tıcı ve girişimci olurdum şim
korkusu bende de var." diyor
tımları uzadıkça, tartışmalar a
alıcı sorunlar dile getiriliyor
görevlilerinin seçimle gelmesi
sekreteri grev sonrasında seçi
nı söylüyor.

Çimse-iş sendikası grevde
ödemesi yapamayacağını açı
buna tepki duyuyor. Şimdiye
nedne düşünmedi, neden bun
lar ayrılmadı sorusunu doğal
Cam işçisi şununda bilincinde
sorunları konuşuyorsak dile g

"Toplumsal Uzlaşma" Semineri

(İşçilerin Sesi-İzmir)- Dokuz Eylül Üniversitesi ve Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK)'in ortaklaşa düzenledikleri **"Toplumsal uzlaşma"** seminerinde ilk konuşmayı TİSK yönetim kurulu başkanı Refik Baydur yaptı.

Baydur, "... sendikalar, çatışan menfaatlerin koruyucusu olmalarına rağmen memlekette barışın ve özgürlüğün lökomatifidirler. Bakanlık, ben devletimi iyi bilirim yasasımından vazgeçmelidir." diyerek iktidarı eleştirdi.

TÜRK-İŞ genel başkanı sık sık sinirlenerek yaptığı konuşmasında **"Şevekt Yılmaz iş verenlerin toplantısına gitmiş"** diyerek eleştirileceğini, bundan çekinmediğini belirter konuşmasına şöyle devam etti:

"Eğer bu bir genel seçim yatırımı değilse, eğer Haziran ayında hep beraber Cenevre'ye gideceğimiz 77'inci konferansı oluşturan dünya delegelerinin önünde hükümet temsilcisi çıkıpta **"İşte ben işçilerle de, işverenle de anlaştım, uzlaştım, bir meselemiz kalmadı. Ey İLO daha bizden ne istiyorusnuz? Bıraksanıza yakamızı.."** demek suretile işin içinden sıyrılmayı düşünüyorsa o taktirde gündeme gelecek uzlaşma sağlam temele oturmaz. Türk-iş topluluğunu bugünkü koşullarda toplumsal uzlaşmaya davet ediyorsanız, biz bunda yokuz. Bugünkü ortamda "gelin uzlaşalım" demekle işçi sorunlarına bir perde çekilmek isteniyorsa bu uzlaşmaya evet demeyiz." dedi.

Konuşmaların ilk turu tamamlandıktan sonra konuşmacılardan Sosyal Güvenlik ve Çalışma Bakanı İmren Aykut'u uçağının indiği haberi geldi. İmren Aykut'un salona hemen girişinde Şevket Yılmaz, " Hemde toplumsal uzlaşma seminerine geç geliyorsunuz, bu nasıl iş?" dedi.

Böle toplantıların sık sık yapılması gerektiğini, işçi ve işveren temsilcilerinin T.İ.S. görüşmeleri dışında da sıkça bir araya gelmeleri gerektiğini vurgulayan İmren Aykut, bundan bir süre önce toplantılar yapıldığını, belirterek dikkatleri başka yöne çekmek istedi.

Biz minderden kaçmayız sözüyle Şevket Yılmaz'ın düşüncesi bundan sonra yapılacak toplantılara katılma eğiliminde olduğunu gösteriyor.

Tarım İşletmelerinde işveren yorumu

...vde üretim yapılır (!)

...ünü greve çıkan Tarım-İş sendi-...39 işyerinden biri olan Yalova Ta-...eri'nde çalışan işçiler grev günü ...coşkuyla grev önlüklerini giyip, ...tlarını astılar. Yalova Tarım İş-...ı bağlı olduğu Tarım-İş İstanbul ...nı Yılmaz Şentürk uyuşmazlık ... ilişkin şu bilgileri verdi;

... üyesi olan geçici ve mevsimlik iş-...özleşmeden yararlanması, toplu ... 14 aylık olması talep edilmiş, iş-...erileri kabul etmemiştir. Türkiye'-...tiği uluslararası anlaşmalara göre ...aftalık çalışma saati en çok 45 sa-...kamızın yaptığı kimi sözleşmeler-... 40 saate kadar indirilmişken, ... yasal sınırın da üzerinde olan ...rasında değişen sürelerde direnil-...nsan kapasitesinin çok üzerinde ..., tüm üye işçilerimiz bir an önce ...esi gereken önemli bir sorun ola-.... Kaldı ki bu yolda haklı olduğu-...keme kararı ile de ispatlamış ...ız."

...nmına ilişkin de "Sendikamızın ...ücret kabul edilse bile bu ücretle ...orkunç şartlarda geçinmemiz çok ...ıdikamız en son olarak, işçimizin ...duğu 7800 TL taban ücrete 2000 ...n uygulanacak zam üzerine % 80 ...L istenmiştir. Bu ilk altı aylık zam ...aşka bir ifade ile bu teklifimizin ...nesi halinde üyemizin yevmiyesi ... aylık olarak da 539 bin 190 TL ... gelmektedir. Devletin resmi ku-...açıklamış olduğu dört kişilik bir ...ece mutfak masrafının 385 bin TL ...ortamda, yukarıda açıkladığımız ... ile geçinmenin ne şekilde olaca-ğını iyi düşünmek gerekiyor." denildi.

Öte yandan grevci işçilerden edindiğimiz bilgiye göre, işveren grev süresince ineklerin sağılmasından elde edilen sütün satılabileceğini iddia ediyor. İşveren Grev ve Lokavt Kanunu'nun 38 ve 39. maddelerine dayanarak satış yapabileceği iddiasında.

Oysa 38.madde "...Greve katılmayan veya katılmaktan vazgeçen işçileri çalıştırıp, çalıştırmamakta işveren serbesttir... Çalışan işçilerin ürettiği ürünlerin satılmasına ve işyeri için lüzümlu maddelerin araç ve gereçlerin işyerine sokulmasına engel olunamaz.." diyor. Greve katılmayan ve katılmaktan vazgeçen işçileri kapsayan bu maddelerin işlemesi için her şeyden önce grevden vazgeçen işçilerin varolması gerekir. Oysa böyle bir durum sözkonusu değil. İşveren bu maddeyi her nasılsa "grevdeki işçiler" olarak yorumluyor!

39.madde ise **"Hiç bir surette üretim veya satışa yönelik olmamak kaydı** ile bakımının sürekli olmasında zorunluluk bulunulan işlerde faaliyetin devamlılığını; işyeri güvenliğinin, makine ve demirbaş eşyanın, gereçlerin, hammadde, yarı mamul maddelerin bozulmamasını; Hayvan ve bitkilerin korunmasını sağlayacak sayıda işçi kanuni grev ve lokavt sırasında çalışmaya, işveren de bunları çalıştırmaya mecburdur" deniyor.

"Hiç bir surette üretim ve satışa yönelik olmamak kaydı ile" üretim aracı olan ineklerin sağılması, hayvanların bakımını güvence altına alan bu madde işveren tarafından grev kırmaya yönelik bir yoruma tabi tutuluyor.

Tarım-İş Sendikası İstanbul Şube yönetim kurulu adına açıklama yapan Yılmaz Şentürk grevi kırmaya yönelik olan bu yorumun yaşama geçmemesi için mahkemeye gideceklerini ifade etti.

Tarım-İş

İşverenden grev aleyhine kampanya

Bu yılın ilk büyük grev dalgası olan Tarım-İş grevinin 9. gününde Ceylanpınar Çiftlik Müdürü Hüseyin Demirci yaptığı açıklamada "Grev, Ceylanpınar'da yaşamı durdurdu. 350 bin dekar alanda Nadas çalışmaları yapılamadı. 1.7 milyon dekar alanı kapsayan ve GAP'a hazırlıklı kurum olarak bilinen Ceylanpınar'da ikibinin üzerindeki işçinin grevinin sadece nadas çalışmalarının yapılamaması nedeniyle, gelecek yıla yönelik olarak da % 50 üretim kaybına yol açacağı öğrenildi. Bu yıla yönelik olarak ise ilk aşamada 700 bin dekar alanda pamuk, bin dekar alanda ayçiçeği ekimleri yapılamadı. Yüzlerce tarım alet ve makinesiyle araçlar parklarda yatıyor. Grevin sürmesi halinde en azından 2 bin ton pamuk, bir o kadar ayçiçeği üretimi kaybı olacak" dedi.

Basında "Tarım grevi göz korkutuyor" biçiminde balıklarla yer alan bu açıklamanın asıl amacı grevin aleyhinde bir kamuoyu yaratmak.Ne var ki sormak gerekiyor, tüm bunlar sözleşme görüşmeleri sırasında bilinmiyor muydu? "Üretim olsun da ne olursa olsun" mantığı ile işveren, tarım işçilerinin istediği ve şu an kabul edilen dahi günün yaşam koşularını yakalayamayacaktır. Ücret ve çalışma koşullarının "asgari" ölçüsüne dahi karşı koyabilmiştir. Şimdi ise işçinin belki de en önemli silahı olan grev gayrımeşru ilan edilmeye çalışılıyor.

İşverenin, grevin başarısının engellenmesine yönelik her türlü propagandasına karşın tarım işçileri mücadelelerini sürdürmekte kararlılar.

Enerji işçileri özelleştirmeye karşı

"Biz köle değiliz"

TEK Anadolu Yaka'sının özelleştirilmesine karşı enerji işçilerinin mücadelesi yükselerek sürüyor. Önce TEK Genel Müdürlüğü'nün, bu tutmayınca da TES-İŞ Genel Merkez yönetiminin aracılığıyla işçilere dağıtılan bir yazıyla, işçilerden özelleştirme sonrasında da çalışmaya devam edip etmeyecekleri soruluyordu. İşçiler ise bu kağıtları doldurmayarak devir-teslim işleminden sonra cevaplarını vereceklerini söyleyen bir karşı dilekçe verdiler. Bu gelişmelerden sonra devir teslim işlemi gerçekleşmemişti.

Daha sonra 30 Mart'ta devir-teslim işleminin gerçekleşeceğinin duyulması üzerine işçiler eylemlere başladılar ve ilk adımda Anadolu yakasında çalışan enerji işçileri toplu viziteye çıktılar. Daha sonra da Kadıköy Koordinatörlüğündeki işçiler iş bıraktılar. **"Feodal toplumda toprakla birlikte alınıp satılan köylüler gibi görüyorlar bizi. Bize ne soran, ne danışan var. Oysa, bu değerleri biz üretiyoruz.** Kazanılmış haklarımızın ne olacağı **özelleştirme gerçekleştikten sonra iş güvencesi de dahil durumumuzun ne olacağına ilişkin hiçbir resmi açıklama yapılmıyor."** diyen işçiler ekliyorlar: **"Biz köle değiliz, bu duruma sessiz kalmayacağız, her türlü eylemi yapmaya hazırız."**

İşçiler genel merkez yöneticilerinin genel kurulda özelleştirmeye karşı sert konuşmalar yapmalarına, **"genel grev yaparız"** kahramanlıklarına karşı, pratikte özelleştirmeden yana tavır aldığını söylüyorlar. "Kayseri'deki özelleştirme törenine katılanlardan, müdürlüğün imzalatamadığı kağıtları bize imzalatmak isteyenlerden, özelleştirmeye karşı koymaları beklenemez. Genel kurulda söylediklerini sadece seçimleri kazanmak için söylendiği bütün açıklığıyla ortaya çıktı. Şimdi ne yapacaksak biz yapacağız ve biz de mücadelemizi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız." şeklinde konuşan işçiler, mücadeleyi bir süreklilik icinde kavradıklarını söylüyorlar.

Devir-teslim işlemi gerçekleşse bile kazanılmış hakların korunması ve geleceğe yönelik hakların güvencesi yönünde mücadelenin farklı biçimler altında sürekliliğini sağlamak doğrultusunda işçiler kararlı **"Kendimizi sadece özelleştirmenin gerçekleşmesine karşı sınırlı kılmadan, uzun soluklu bir mücadele çizgisini yaşama geçirme düşüncesindeyiz."** diyorlar.

İşçilerin merak ettiği bir konu ise, oluşan bunca tepkiye karşı, gerçek yüzü açığa çıkmış olmasına rağmen sendika genel merkezinin 30 Mart'ta gerçekleşmesi beklenen devir teslim işlemine ne tepki göstereceği.

Üretilen değerleri, ülkenin bütün kaynaklarını yerli ve yabancı tekellere peşkeş çekme politikası olan özelleştirmelere karşı ne hükümetten ne de "muhalefet" partilerinden hiçbir tepki gelişmezken, enerji işçileri onurlu ve anlamlı bir mücadele yürütüyorlar.

Simko'da İşveren- Türk Metal Saldırısı

Kartal'da kurulu Simko fabrikasında Türk Metal Sendikasıyla işverenin ortaklığı işten atma boyutuna kadar ulaştı. En ufak bir hak arama girişiminde bulunanlar Türk Metal aracılığıyla işverene bildiriliyor. İşverenle içice çalışan Türk Metal temsilcilerinin verdiği listeye göre işçiler işten atılıyor. İşçilerde oluşacak tepkiyi önlemek amacıyla ikişer hafta arayla ve mesai saatinin bitimine doğru işlerine son verilen işçilerin sayısı üç buldu. Ve listede yeni isimlerin olduğu, yeni işten atılmaların olacağı söyleniyor. Atılan işçilere hiç bir haklı gerekçe gösterilmemesi de işten atmaların gerçek nedenini ortaya koyuyor. Bir yandan yıllarca işverenin kucağında onunla birlikte hareket eden Türk Metal'e karı oluşan tepkileri bastırmak, diğer yandan sözleşme öncesi yılgınlık, korku ve teslimiyet havası yaratmak. Yani işçilere köleliği benimsetmek.

Bütün bu gelişmelere karşı koymak, köleliği kabullenmemek insan onuruna yaraşır çalışma ve yaşama koşullarına kavuşmak için işçilerin güveneceklerí tek güç yine kendileridir. Türk Metal'in ve işverenin saldırılarını boşa çıkartmak, işten atılmalır önlemek, toplu sözleşme mücadelesine hazırlanmak için SİMKO işçileri kendi işyeri örgütlenmelerini yaratmak, saldırılara örgütlü bir güçle cevap vermek zorundadır. Başarıya giden yol işçilerin gücünden, güç ise örgütlülükten geçiyor.

Seramik

...nan oyunlar ...lmalı

...Sesi-Manisa)-Uzun zamandır işçi ...adelesinde yoğun ve etkili eylem-...dığı ve belirli kazanımların elde ...rel Seramik'te örgütlü güç yarat-...rı bölünmek isteniyor.

...rakma, yemek ve servis boykotu, ...e gibi eylemlerin sonucunda işçi-...erinin üzerine 200 bin lira ek zam

...r öncesi başlatılan örgütlü müca-...aları, komiteleşmenin önemini or-...ydu. Sınıf bilincine tam ...nin verdiği korku ve tedirginlik, ...nda temsilcilerin tecrübesizliği mü-...yunca eksiklik ve hataların ortaya ... yol açtı. Serel işçilerinin ekono-...lar nedeniyle kendiliğinden gelişen ...tini sahiplenmek isteyen eski ...rden oluşan bir grup, işverenin ken-...ağladığı hoşgörü ve destekten de ya-...k mücadeleyi amacından saptırmak ... Birimlerden seçilerek gelen komite ... örgütlü mücadeleyi nasıl yükselt-...erine ilişkin yaptıkları tartışmaları ...r, kendi destekçileri olan Türk Me-...kası lokalinde sürdürmeyi önerdi-...an toplantılar sonucu bir dizi eylem ...an işçiler, eylemleri kararlılıkla uy-.... Eylemler boyunca duyarsız kalan ..., işyerindeki MHP yanlıları ve işve-...ndan eylemci işçilere hedef olarak .... **"Bizim eylemlerimiz sendikaya ...renle bir problemimiz yok"** deme-...di. Oysa ilerici, demokrat, devrim-...in görüşleri bu oyunda işverenin ...ünü acımasızca sürdürdüğü ve sen-...da buna gözyumduğu, bu nedenle ...n hem işverene, hem de sendikanın ...anlısı tutumuna yönelmesi gerekti-...ltusundaydı.

...n Sendikası ve Çimse-İş Genel Mer-... Ankara'da yaptığı ek zam protoko-...ka yöneticileri tarafından işyerinde .... Genel Sekreter, Mehmet Selçuk, **...emlerinizden haberimiz yoktu. Biz ...leri İşçilerin Sesi gazetesinden oku-...rendik ve ondan sonra sizlere sahip** ...diyordu. Hatta daha da ileri gidip **...ifının zor durumda olduğunu bili-... Ancak tüm bunların sorumlusu biz ...nı zamanda 12 Eylül Anayasası'na ...diyen sizlersiniz. Bu Anayasaya ...oyu verenin Allah belasını versin. ... bu halde sömürülerek yaşamasını is-...şizmdir, faşist diktatörlüktür. Kah-**

Devamı 7.sayfada

Fırın işçileri örgütlenme yolunda

(İşçilerin Sesi-Denizli)

Yıllardır düşük ücretle, sosyal haklarından yoksun, sağlıksız koşullarda neredeyse aç bir şekilde çalıştırılan Denizli Fırın İşçileri örgütlenme yolunda.

1979 yılında gerçekleştirilen hak alma direnişinin başarısızlığa uğraması fırın işçilerini haklı mücadelelerinden vazgeçiremedi. 1979'da Denizli Fırın İşçileri Derneği çatısı altında birleşen işçiler, tüm çabalara karşın DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası'na giremediler. Gıda-İş, fırın işçilerini küçümsedi. Yöneticileri örgütlenme çalışmalarına yönelmediler. Bu olumsuzluklara karşın işçiler DEFİD adıyla birliklerini sürdürdüler. Aynı yıl içinde gerçekleştirdikleri grev, sendikalardan yeterli destek görmedi. On günden fazla bir süre devam eden iş bırakma eylemi birçok nedenden dolayı başarıya ulaşamadı. Eylemin olumsuz sonuçlanması ile birlikte o günkü örgütlenme de dağıldı.

Ama Denizli'deki fırın işileri pes etmediler. 12 Eylül'ün baskı ve terörünün bütün şiddetiyle sürdüğü 1983 yılında bile sendikalaşma çalışmalarını sürdürdüler, sokakta polis tarafından coplanmayı göze aldılar. Fırın işçilerinin mücadelesi, içinde bulunduğumuz dönemde yeniden hız kazandı. Yeni bir dernek oluşturma girişimi gündemde.

Sorunları kamuoyuna duyurabilmek için 11 Mart'ta Denizli Oda Tiyatrosunda bir toplantı düzenlendi. Toplantıya yaklaşık 200 kişi katıldı. Bugün için önüne sendika hedefini koyamasa da bütün işçilerin ortak isteklerinin sendikalarda örgütlenmek olduğu açıkça görülüyor. Zaten işçiler de bunu dile getiriyorlar. Ancak sendikalaşma işten çıkarılma ile eş anlamlı. Bu güçlükleri bilen işçiler, daha ihtiyatlı bir tutum içindeler. Toplantı boyunca en çok alkış alan sözler sendikalaşma ve örgütlenme ile ilgili olanlar oldu.

Toplantı Denizli'de alışık olunmayan bir özellik taşıyordu. Sorunlarını en geniş kitleye duyurmak amacıyla işçiler, DYP, SHP İl Başkanlarını, Belediye Başkanını, Baro Başkanını, Fırın Sahiplerini, SSK yetkililerinden birini ve basını toplantıya davet etmişlerdı.

Açış konuşmasını toplantıyı düzenleyen işçiler adına Hüseyin Şahin yaptı. Şahin, konuşmasında **"13 kişi 32 çuval un işleyeceği yerde 5-7 kişi 32 çuval un işliyor. En yüksek ücret, günlük 13 bin lira. Ama günlük 5 bin liraya çalışan da var. Ekmek üretiyoruz, ama açız. Neden ?"** sözleriyle başladı. 1983'te sendikalaşma çalışmaları yüzünden işverenlerin kendilerini polise coplattığını belirtti. Artık fırın işçlerinin de sessiz kalmayacağını belirten konuşması alkışlarla son buldu.

İsminin Fethi olduğunu öğrendiğimiz bir işçi, şunları söyledi: **Fırın işçisinin bayram tatili, hafta tatili, yıllık izni, sigortası, sosyal güvencesi yok. Sigortalı olsa bile aylık 10 gün gösteriliyor. Bakkallara fazla prim vermek için işçinin ücretini düşürüyorlar. Mücadele ediyoruz. İşte işçilerin çabası meyvelerini vermeye başladı. Böyle bir toplantıya bu kadar işçi gelmesi sevindirici."**

Toplantıda fırın sahibi bir temsilci, Belediye Başkan Yardımcısı, SHP İl Başkanı, DYP İl Başkanı, Baroyu temsilen Av. Adil Giray Çelik ve bir SSK yetkilisi konuştu.

Doğru Yol Partisi İl Başkanı Gözlükaya sorunların sanayileşme ve gelir dağılımının düzelmesi ile çözüleceğini belirtti. Bu konuşmalar ilgi uyandırmadı. SHP İl Başkanı Haşan Gönüllü, sendikalaşma ile sorunları çözebileceklerini, ancak bunun için iktidar olmaları gerektiğini söyledi. Bir başka deyişle bugün için yapacakları hiçbirşey olmadığını söyleyerek, sorunların çözümünü belirsiz bir tarihe erteledi.

Av. Çelik örgütlenmenin, sendikalaşmanın zorunlu olduğunu belirtti. Bu işçileri oldukça etkiledi. Ama nedense **"Üreten sizsiniz, yöneten de siz olacaksınız"** demesi gerekirken, reformist yaklaşımını göstererek, **"Üreten sizsiniz, gülen de siz olmalısınız"** diye bağladı konuşmasını.

Sorunlar ayrıntılı tartışılmasa da, işçilerin birleşmeleri ve örgütlenmeleri doğrultusunda olumlu mesajlar içeren toplantı coşkuyla sona erdi.

Tek-Pa

İşveren baskısı dayanılmaz halde

82 Anayasası'yla birlikte uygulamaya konan anti-demokratik uygulamalar ve işverenin "sendikasızlaştırma" politikaları bizleri örgütsüz bırakmıştır. Baskılara tepki gösterdiğimizde ise, işten atılmaya, dövülmeye kadar varan keyfi uygulamaları gündeme getirmiştir.

İşverenler için güllük gülistanlık olan "şeker gibi" işyerleri, biz çalışanlar için çalışma kamplarına dönüşmüştür. Tuvaletlere kartlarla, imzalarla girilmekte ve işverenler kaç dakikada tuvalete girip kaç dakikada çıkacağız diye saat tutmaktadır.

TEK-PA'da karşılaştığımız baskılar, kötü çalışma koşulları bunlarla bitmiyor. Günlerce eve gitmeden gece-gündüz zorunlu çalıştırılmaktayız. İşverenler köpeklerine Avrupa'dan özel mamalar getirirken, biz işçiler yemekleri solucan, kara fatma, taş ayırarak yemek zorunda bırakılıyoruz.

Tüm bu olumsuz koşullara karşı duyarlılık gösterdiğimizde kapı dışarı atılıyoruz.

Bu insanlık dışı ve keyfi uygulamaları protesto ediyoruz. Bu tür olaylara göz yumar, görmemezlikten gelirsek, bunları hergün yaşayacağız. Bizler TEK-PA, FİBAŞ, ENERJİ, ÜNİKON ve GARMENT TEKSTİL işçileri olarak bu olumsuz koşulları, keyfi uygulamaları ve işten atılmaları örgütlü gücümüzle bozalım.

İşçiler işyeri komitelerine.
İşyeri komitelerinde birleşelim.
Üreten biziz yöneten de biz olacağız.

Bir grup Tekstil İşçisi

Kısa...Kısa...Kısa...Kısa...

Eternit'te vizite eylemi

Karamürsel'de kurulu olan, Çimse-İş'e bağlı Eternit fabrikasında toplu iş sözleşmesi uyuşmazlıkla sonuçlandı. Eternit işçileri 200-250 bin lira civarında olan ücretlerine (saat ücreti olarak) 1.yıl 10 bin, 2.yıl 12 bin TL zam istiyorlar. Buna karşılık işverenin herhangi bir ücret teklifi yok. Toplu sözleşme görüşmesinin arabulucu aşamasında, işçiler işverenin tavrını protesto amacıyla sakal bırakma, fazla mesaiye kalmama ve toplu vizite eylemi yaptılar.

Lifli Rulo'da yemek boykotu

Toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkta olduğu işyerlerinden olan Lifli Rulo'da işçiler sakal bırakma eyleminin yanısıra yemek boykotunu da başlattı. Deri-İş sendikasına bağlı işyerinde ortalama brüt ücret 270 bin lira dolayında. Sözleşmede işçilerin talepleri 1.yıl 900 bin, 2.yıl 1 milyon lira.

Yarpet mühendislerinden yemek boykotu

Yapılan ücret zammının azlığını protesto amacıyla 200 mühendis iki gün yemek boykotu yaptı. İşveren mühendislere yüzde 5-10 arasında ücret artımı yapmıştı.

Fırın işçilerine yüzde 120 ücret zammı

Fırın işverenleri ile Tek Gıda-İş Sendikası arasında toplu sözleşme imzalandı. Sözlemeyle yüzde 120 oranında artış sağlandı. 700 dolayında İzmitli fırın işçisini kapsayan toplu sözleşme Şubattan itibaren geçerli olarak.

Aksa-Akkim işçileri, sarı sendikacıların, işverenin senaryosunda olmayan şeyler söylüyorlar

"Söz ve karar hakkımıza saygı"

AKSA-Akkim işçileri: "Mücadele şimdi başlıyor. Söz karar sahipliğimizi yaşama geçireceğiz."

Yalova'da kurulu Aksa-Akkim fabrikalarında, rollerin "demokrat" etiketli sendikacıların, mafya tipi şube başkanının, ensesi tatlı kârdan katmerlenmiş patronların, yıllanmış sarı sendika başkanlarının, emniyet müdürlerinin üstlendiği bir oyun sahneleniyor. Ama işçiler bu kez oturup bu oyunu izlemiyor. Tek bir ağızdan haykırıp **"İşçiler sendika yönetimine"** diyerek mücadele veriyor.

Aksa-Akkim işçileri isimlerini bir gecede sendika değiştirmeleriyle duyurdular. Petrol-İş'ten Laspetkim-İş'e geçişle hızlanan süreç nasıl yaşandı? Aksa-Akkim işçileri yaşadıkları süreci canlı bir tartışma ortamıyla aktardılar bize. Yaşananları onlardan dinleyelim:

"Bugün vardığımız nokta bir birikimin haklı sonucudur. Bizi bugüne, Petrol-İş bünyesinde yaşadığımız anti-demokratik uygulamalar getirdi. Petrol İş Yalova şube başkanı Yüksel Yılmam'ın yönetimi süresince yaptıkları, onun kimin yanında saf tuttuğunun açık göstergesi oldu. Öyleki sözleşme dönemlerinde hazırladığımız taslak önce şubede kırpılıyor, içeriği iyice boşaltılıyor, işten çıkarmalar Yılmam'ın insiyatifiyle gerçekleşiyor, yönetim süresince Fabrika sahibi Raif Dinçkök'ün gözde adamı konumunu koruyordu. Bu olanlara, Yılmam'ın kraldan kralcı tavırlarına sessiz kalamazdık. En son 29 Aralık 89'da da 3 temsilcinin görevden alınması bardağı taşıran damla oldu. O güne kadar sesi soluğu çıkmayan sendika genel merkezine 320 imzalı dilekçeyle gittik. Merkez yöneticileri "İşte biz de bu fırsatı bekliyorduk. Sonunda Yılman'ı temizleyebileceğiz" sözleriyle karşıladılar bizi. İsteğimizi ilettik: İşçilerin isteği doğrultusunda temsilci seçimi yapılsın. O gün tepkimizi, talebimizi olumlu karşılayan genel merkezden ses çıkmayınca otobüslerle yine İstanbul'a merkeze gittik ve 'şubeye baskı yapın' cevabıyla karşılaştık. Sonraki birkaç gün içinde protesto telgrafı çekildi ve şubeye siyah çelenk bırakıldı. Yine genel merkezin hiçbir çabasını göremedik. 18 Ocak günü aramızdan seçtiğimiz 6 arkadaş Petrol-İş genel merkezine gitti. Alınan cevap ilginçti: "Şube başkanının atadığı temsilcileri onaylamak zorunda kaldık. Adamın bölgesel gücü var. Gerekirse işçi attıracağını söyledi. Bir şey yapamadık.' Aksa Akkim işçisinin aklında bu cevabı aldıktan sonra da sendika değiştirme gibi bir niyet yoktu. Yine bizlerin çabasıyla ertesi günü 3 otobüs genel merkeze gidip Münir Ceylan ve Mansur Burgucu ile görüştük. Karşımızda konuşan işçi sendikasının başkanı değil de kâr zarar hesapları yapan bir işletme müdürüydü sanki. Münir Ceylan tepkilerini ileten işçilere, 'sizin **niyetinizi anlıyorum. Zaten bize ağır geliyorsunuz. Kararınıza saygılıyım'** diyordu. Aynı akşam 20 saat sürecek sendika değiştirme olayı başladı. 616 Aksa'lı işçiden 550'si, Akkim'de çalışan 78 işçiden 75'i elle tutulur tek seçenek olan Laspetkim-İş'e geçtik."

Ve o andan itibaren oynanan roller iyice belirginleşti. Münir Ceylan "Demokrat" maskesini sıyırdı. İşyerlerinde % 5'lik bir "kitlesi" kaldığı halde "yetki bizde" diyerek işçinin iradesini, söz karar sahipliğini reddetti. Yüksel Yılmam araya "çok değerli dostlarını" sokup tehditler savurdu. Kimler yoktu ki bu dostların arasında? Bu isimleri Münir Ceylan veriyordu, karşısına dikilen işçilere bir şey yapamayacağını söylerken: **"Adamların elinde işten atılacak 29 kişinin listesi var. İş bildiğiniz gibi basit değil. Şevket Yılmaz'dan, Cevdet Aydın'dan (Yalovalı müteahhit), Raif Dinçkök'ten, Selçuk Ergin'den (genel müdür) ve adını veremeyeceğim Ankara'dan bir emniyet müdüründen yoğun baskı var."**

Ve adı sayılan bu beş kişi ortak bir hedef için sahnediydi: **"Aksa'yı biz hallederiz."**

Bundan sonrasını yine içşi arkadaşlardan dinleyelim: "Bizim sendika değiştirdiğimizi duyduktan sonra işveren boş durmadı. 22 Şubat günü fabrikayı (Laspetkim-İş) buraya sokmam. Onlar komünist. Çocuklar bana zaman tanıyın Yalova şubesini de, genel merkezi de, sendika tüzüğüne de değiştireyim, 'size bağımsız sendika da kurdururum' şeklinde konuştu. Bizler bu noktaya birilerinin güdümünde değil tamamen söz karar sahipliğimizi kullanarak geldiğimizi söyleyerek cevapladık işvereni.

1 Mart'ta Laspetkim-İş Yalova Bölge Temsilciliği açıldı ve bizler Petrol-İş'in tavrını teşhir için açlık grevi kararı aldık. Açlık grevi

Devamı 7.sayfada

YALOVA ŞUBE BAŞKANI YÜKSEL YILMAM'A DAİR...

Petrol-İş Yalova şube başkanı Yılmam, Yalova'da aile imparatorluğunu kurmuş bir sendikacı. Yalova'lı zengin müteahhit Cevdet Aydın'ın, Aksa'daki taşoranların işvereni Ertuğrul Aslan'ın, açlık grevi biten işçileri, "kasti kaza yapabilir" diyerek hastaneye sevkeden işyeri "hekimi" Turan Şener'in akrabası. Ve daha sıradan bir işçiyken işveren Raif Dinçkök'ün kucaklaşıp öpebileceği, "ben sadece Yüksel'i dinlerim" diyebileceği denli yakın dostu. Her yönden çıkar ilişkileri olan bir kişi. Öyleki işçilere gıda parası olarak verilen fişlerin altına yazılan alışveriş yerleri Yılmam'ın istekleri doğrultusunda belirleniyor. Bu alışveriş merkezleri de Yılmam'a duydukları şükran hissinden olacak onu hediyelere boğuyor.

Yüksel Yılmam sendika yönetiminde kendisine muhalefet olan Kav işyerinden iki işçiyi işten attırabilecek nüfuza sahip. Bu nüfuzu şimdi Aksa-Akkım işçileri için de kullanmaya çalışıyor.

Kadınlar eşlerini yalnız bırakmadı

"Bu sorun hepimizin"

Yaklaşık iki aydır süren Aksa ve Akkim'de çalışan 628 işçinin onurlu mücadelesinde en büyük destek ve yükü paylaşanlar aileler. Aksa ve Akkimli işçilerin aileleri destek olmanın da ötesinde mücadelede vazgeçilmez bir parça oluşturuyorlar. Siyah kurdelelerle Yalova'da dolaşmaktan, Yalovalılara mahalle mahalle, köy köy eşlerinin niçin mücadele ettiklerini anlatmaya, kendilerine ulaşmamakta direnen basına gitmeye ve Münir Ceylan ile görüşmeye kadar pek çok şeyi yaşama geçirdi Aksa-Akkimli işçilerin aileleri

24 Mart günü Aksa Akkimli işçilerin aileleri 3 otobüs ile Petrol-İş Boğaziçi Şubesine gelerek Münir Ceylan ile görüştüler. Münir Ceylan "neden siz geldiniz, eşleriniz gelseydi" deyince kadınlar; "Günlerdir evlerimizde huzurumuz kalmadı. Bir tarafta Petrol-iş, bir tarafta işyerinde tezgah söylentileri doğal olarak hayatı birlikte paylaştığımız eşlerimiz kadar bizleri de huzursuz ediyor. Her gün eşlerimizin işten atılma korkusu bizi tedirgin ediyor. Zaten zor kanaat geçiniyoruz, bir de işsizlik korkusu.. Hazır eşlerimiz birlik ve beraberliklerini elde etmişken neden Laspetkim-İş'ten koparılmak isteniyorlar? Biz genelde Petrol-İş iyidir veya kötüdür demiyoruz. Aksa-Akkim'de uyguladığı politikayı beğenmiyoruz. Yalova şube yönetiminin ve patronun keyfi tutumları bizi senelerce bu ay işten çıkarılanlar arasında eşimde olacak mı kuşkusuyla yaşattı. Eşlerimiz birlik-beraberliklerini Laspetkim-İş çatısı altında sürdürecekler. Şuna inanıyoruz, eğer birlikteliklerini koruyamazlarsa hangi çatının altına girerlerse girsinler eski kötü günlere döneceklerini onlar da biz de biliyoruz. Bunun için de Aksa-Akkim işyerlerinde % 5 tabanı kaldığı halde bu işyerlerinde yetki alacağım diyen, sözleşmenizi biz yapacağız diyen Petrol-iş yönetimini bu tutumundan ötürü protesto ediyoruz ve bir an önce yasaların Petrol-İş'ten yana olmasına rağmen, en doğru demokratik hareket olan 'Aksa-Akkim işyerinde % 95 tabana sahip olan Laspetkim-İş sendikasına yetkiyi bırakıyorum' demesini ve Petrol-İş yönetiminden ve başkanı olan siz Münir Ceylan'dan bekliyoruz. Bizleri sokaklara dökmeyin huzur içinde evlerimize dönelim" dediler.

Münir Ceylan ailelerin "yetkiyi bırakıp sözleşme yapmaktan vazgeçecekmisiniz, yoksa hep karşısında olduğunuz 2821-2822'nin ardına sığınıp diretecek misiniz?" biçimindeki ısrarlı sorularına "İşçimizin onurunu korumak için ne gerekiyorsa onu yapacağız" şeklinde cevap verdi. Ailelerin ısrarla "bizim irademizin ne yönde olduğu açık, bu iradeyi çiğneyecek misiniz?" diye sorunca M.Ceylan "Gidin kardeşim. Lazım geleni yapacağız" diyerek toplantıyı terketti.

"Mücadeleniz mücadelemizdir" diyen metal işçilerinden,

ANSA grevcisine destek

ANSA grevinin 341.gününde, grevcileri ziyaret eden metal işçileri coşkuyu tazeledi.

21 Mart Çarşamba günü, Çelik-İş, Otomobil-İş ve Özdemir-İş şube başkanları ve üyesi olan fabrikalardan bir grup işçi Ansa grevcilerini ziyaret ederek bir dayanışma örneği gösterdiler. Yaklaşık 500 kişiden oluşan ziyaretçi grubu, grevci işçiler ve Laspetkim-İş İzmit şube yönetimince çoşkuyla karşılandı. Bugüne dek iş cinayetlerinde hayatlarını kaybeden emekçiler için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldıktan sonra şube başkanları ziyaretin anlamına değinen konuşmalar yaptılar.

Ansa'nın üyesi olduğu Laspetkim-İş İzmit şubesinin başkanı Atilla İlmian yaptığı konuşmada, verilen mücadelede işçilerin dayanışmasının, başarıya ulaşmanın güvencesi olduğunu vurguladı. Avans ve ücretlerinden kesilen ek zammı alabilmek için üretim durduran lastik işçilerinin mücadelesine de değinen İlmian varolan koşulları bile daha geriye çekmeye çalışan Ansa işverenine karşı da gerekirse, 341.gününü dolduran grevin 641.güne de ulaşacağını, mücadelenin haklarını alana dek süreceğini sözlerine ekledi.

Özdemir-İş şube başkanı Mustafa Çağdaş, Otomobil-İş şube başkanı Necdet Ersin ve Çelik-İş şube başkanı Kadir Uzun, yaptıkları konuşmalarda başarının ancak birlik ve dayanışmayla mümkün olduğu ve hakların ancak örgütlü mücadeleyle alınabileceğini vurguladılar. 3 milyon yüz bin liralık bir yardım çeki ise konuşmaların ardından laspetkim-İş şube yönetimine verildi.

Ansa grevcilerinden bir kadın işçi; "Babalar işsiz, çocuklar aç. Haklarımızı alana kadar mücadeleye devam edeceğiz. İşvereni sizlerden aldığımız güç ve birliğimizle yeneceğiz." dedi. Ziyaret "Birlik, dostluk, dayanışma" sloganıyla son buldu.

DÜZELTME

14.sayımızda "TEK İşyeri Komiteleri" imzasıyla yayınlanan yazıda "Yani bir taraftan işverenden kopmamayı, diğer taraftan hantal ve işlemez bir yapı olmamayı ilke edinmelidir ve süreçte en geniş kitlenin malı haline getirilmelidir" cümlesindeki **işverenden** sözcüğü **işyerinden** olacaktır.

"Belediye-İş'te toplu sözleşme görüşmeleri başladı" başlıklı yazıda "yaklaşık 2.000 işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri" şeklinde geçen bölüm **"yaklaşık 26.000 işçiyi kapsayan sözleşme görüşmeleri"** olacaktır.

Ayrıca "1 Nolu şubeden bir baştemsilci dışında işyerlerinden hiçbir işçinin görüşmelere sokulmaması, görüşmelere katılmak amacıyla giden işçilerin de dışlanması işçiler arasında huzursuzluklara yol açtı" cümlesindeki **"1 Nolu şube"** yerine **"2 Nolu ve Anadolu Şube"** olacaktır. Düzeltir. Özür dileriz.

İşçilerin Sesi'ne

"Artık ölmek istemiyoruz"

İş cinayetlerinin her yeni halkası, yeni üzüntüleri beraberinde getiriyor.

26 Mart 1990 tarihinde saat 23.00 sıralarında Aliağa'daki ALPET A.Ş. işyerinde Akrilonitril (ACN) fabrikasında çalışan Hasan Hüseyin Bozkır ağır yanıkla sonuçlanan iş kazasının yeni kurbanı oldu.

Bakıma alınan (ACN) ünitesinde kimyasal ürünlerin geçtiği hatların temizliği sırasında, temizliğin eksik yapılması sonucu katılaşan siyanür,hatlara basınç uygulandığında ek flanşın contasının patlamasına neden oldu. Contayı kontrole giden arkadaşımız sızan siyanür gazının etkisiyle bayılmış, aynı anda patlamayla birlikte oluşan alev arkadaşımızın üzerindeki parkayı tutuşturmuştur. Olayı farkeden işi arkadaşların yardımıyla ağır yanık yaralarla kurtarıldı. Arkadaşımız hastaneye kaldırılarak, ilk tedavileri yapıldı. O tarihten bugüne kadar hala tedavileri sürdürülüyor.

Eğer siyanür gazı alev almasaydı, onlarca işçi zehirlenebilirdi tahminleri yapılıyor.

Her an yeni bir zehirlenme, patlama, yanma, daha başka kazalar yaşanabilir. Patlayan conta değiştirildi makina çalıştırıldı. Eskiyen, her on yılda bir değiştirilmesi gereken makinalar uygulamada hiçbir değişiklik yapılmadan eski halleriyle çalıştırılmaktadır. Yeni iş cinayetlerine davetiye çıkarılmaktadır.

Bizler, yaşadığımız olayın şokunu üzerimizden atmadan yeni bir olay yaşandı. Aliaga rafinerisinden 15 yıllık işçi, 2 çocuk babası Mehmet ASMA iş kazası geçirdi.

TÜPRAŞ kuvvet santralında teknisyen olarak çalışan Mehmet ASMA 16.3.1990 günü 16-24 vardiyasında 40 kgr basınç ve 300° C derece sıcaklıkta hatta operasyon sırasında patlama sonucu ağır şekilde yaralandı. Tepecik SSK hastanesinde yoğun bakıma alındı. Durumunun ciddi olmasından dolayı Gülhane Tıp Akademisi yanık merkezine gönderildi . 19.3.1990 günü adına iş [...] denilen cinayetle yaşamını yitirdi. 15 [...] çilikle geçen yaşamı, daha az masraf [...] çok kar anlayışının kurbanı oldu.

1974 yılındaki ilk iş cinayetinden b[...] anlayışta hiçbir değişiklik olmadı He[...] ler ölüyor, yaralanıyor, sakat kalıyor [...] rinde kullanılması gereken özel ma[...] yerine bulunabilinenle yapılan tamir [...] kım bu sorunları beraberinde getiriy[...]

Makina Mühendisleri Odası son o[...] sonra, şu an çalışmakta olan makinala[...] yük bir bölümünün yenilenmesi, üç a[...] sıkı kontrolden geçirilmesi gerektiği[...] lüyor.

İş kazalarını engelleyici hassas öl[...] gereğine uygun şekilde yapılmıyor. Öl[...] lemi normal yapılsa ne olurdu sorusu[...] arkadaşlar cevap veremiyorlar. Aslı[...] sorunun cevabı son Mehmet ASMA a[...] şımızın olayında yatıyor.

Arkadaşımız bir sızıntı olduğunu [...] naların durdurulması gerektiğini söy[...] de; **"Üretimi durdururuz, eğer arıza değilse seni cezalandırırız"** tehdidi ya[...]

Bundan birkaç ay önce bir işçi ar[...] mızın hiçbir gerekçe gösterilmeden işt[...] ması da dahil, işverenin işçiler üze[...] baskısı onları ölümler pahasına çalışm[...] yor.

Bu olayın sorumluları hakkında [...] mahkemeye (müracaatla) dava açaca[...] lacak davanın sonucunun Yeniçeltel[...] sından farklı gelişmeyeceğini [...] görüyoruz. Katiller yine ellerini kolla[...] layarak yeni iş cinayetleri işleyecekl[...] ha çok kazanç uğruna bel[...] mükafatlandırılacaklar.

Arıza maalesef gerçek çıktı. Bir ar[...] mızın hayatına maloldu. Peki Mehm[...] MA'ların hesabını biz kimlere sor[...] Resmi merciler şimdiye kadar kaç iş[...]

Devamı 7.

Dış haberler

Arjantin'de üç aylık sözleşmeler

Aşırı orandaki enflasyon (ayda yüzde 80) ve ekonomik durgunluğun içiçe geçtiği Arjantin'de toplu sözleşmeler her üç ayda bir yeniden gözden geçiriliyor.

Bütün işkollarında görüşmelerin sürdüğü Arjantin'de metal işçileri Ocak-Mart ayları arasında yüzde 102.56'lık bir ücret artışını imzaladılar. Diğer işkolları için de bir referans niteliği taşıyan bu ilk anlaşma, metal işkolu için sürpriz sayılabilecek derecede düşük bir anlaşmaydı. Daha sonraki sözleşmelerde kamyon sürücüleri federasyonuna bağlı 70 bin işçi yüzde 176'lık bir sözleşmeyle en yüksek artışı alırken, onların arkasından yüzde 173.09'luk bir artışla tramvay işçileri geliyordu.

Fakat kamu teşekküllerinin ürünleri[...] ha yüksek oranlarda zamlar yapılması [...] lanmaya yüzde 208, ulaşıma yüzde 150[...] yüzde 130, telefona yüzde 112 ve bütü[...] ların fiyatlarının fırlaması yaşama koşull[...] son birkaç ayda iyice arttığı Arjan[...] bu sözleşmelerle kazanılanların da ger[...] masına yol açtı.

"işçinin onuru,

sini ekmeği bir dilim artırma mücadelesine indirirken, sınıf sözcüğünü ağzına almıyordu. Topçu "kapalı güşlere itibar etmeyin" "Biz sermaye düşmanı değiliz" derken siyasi şube ekiplerine de rahat bir nefes aldırıyordu.

İzmit şube başkanı Hasan Batı ise yaptığı konuşmasında "Bize ayda 235 bin liradan fazlasını çok görüp Ramazan arefesinde greve çıkartanları Allahımıza şikayet ediyorum" derken işçilerin örgütlü gücü yerine neye güvendiğini de ifade etmiş oluyordu.

26 Mart sabahı Yarımca Seramik'ten sonra sırasıyla Nuh Kireç Nuh Çimento ve Aslan Çimento'da da greve çıkıldı. Yarımca seramik te üçüncü, Nuh Çimento'da ikinci, Aslan çimento'da 79 yıllık tarihinde) ilk kez greve yaşanıyor.

Darıca'da kurul Aslan çimentoda grev şube yönetiminin basın açıklamasıyla başladı. Açıklamada şu görüşlere yer verildi:

"1911 yılında kurulan, aralıksız 79 sene Türk ekonomisine ve beldemize büyük katkıları olan aslan Çimento işyerinde işverenler sendikasının uzlaşmaz tutumuna karşı sendikamız "Çimse-İş'in kanuni tek silahı olan grev kararı 26.3.90 pazartesi günü saat 8'de yönetim kurulu olarak uygulanmaya başlanmıştır. Bu yasal mücadelemizin, Aslan çimento çalışanları olarak başarıya ulaşacağına eminiz. Grevimizin tüm çalışanlara, aile bireylerine insanca bir yaşam sağlamasını diler, işçi arkadaların mücadelelerini yönetim olarak kutlarız"

Evet. Çimento işçileri 26 Mart sabahı greve, mücadeleye uyandılar. Attıkları sloganlar kavgalarının sadece ekmeklerini 1 dilim artırma mücadelesi olmadığının kanıtıydı, "İşçiler elele genel greve" "işçinin onuru sermayeyi yenecek".

İngiltere'de işçi haklarına yeni bir sald[...]

İngiltere'de iktidardaki Muhafazakâr [...] işçi haklarını gaspetme yolunda yeni ad[...] atıyor. Parlamentoya sunulan İş Yasası'n[...] rahatsız edici bölümü resmi bir niteliği o[...] yan eylemlerle ilgili. Muhafazakar Hükü[...] in çalışma düzenine ilişkin [...] düzenlemelerini destekleyenler bile, bu [...] önlemleri otoriter, bürokratik ve pratik ol[...] uygulanamaz olarak değerlendiriyorlar.

Yeni yasa taslağına göre, sendikalar ilk[...] olarak hangi düzeyde olursa olsun, kendi[...] revlileri tarafından düzenlenen eylemle[...] yasal olarak sorumlu tutuluyorlar. İngilte[...] yasal olarak "grev hakkı" yok, sadece b[...] eylem çeşitlerinin yasal dokunulmazlığı [...]

Eğer resmi niteliği olmayan bir eylem [...] çekleşirse, sendika eylemi reddettiğini b[...] katılan üyelere yazılı olarak belirtmezse y[...] sorumlu olacak, (para cezasını ve mal va[...] larına el konulmasını göze alarak) sendik[...] tek alternatifi, eylemi yasal kılmak amacıyla [...] oylama yapmak.

Muhafazakâr hükümet, bu yeni yasa ö[...] risiyle, yerel düzeyde kolaylıkla çözülebile[...] sorunları çok daha bürokratik bir işleyişe [...] makla kalmıyor. Çünkü, zaten genellikle [...] kısa süren bu tür eylemler, kötü çalışma [...] şulları, işverenin keyfi davranışları gibi ned[...] lerden kaynaklanıyor. Ve yasa tasarısın[...] öngörülen hantal mekanizma işlemeye ba[...] yıncaya kadar eylem büyük bir olasılıkla [...] miş olacaktır. Asıl önemlisi işverenlerin [...] yasayı bazı işçilerden "kurtulmakta" kulla[...] bilecek olması. Bir işçiyi işten atmak isteyen [...] hangi bir işveren bu yasayı istediği [...] kullanabilir. Çünkü resmi olmayan eylem[...] katılan işçiler arasında kendi seçtiklerini iş[...] atma hakkı işverenlere tanınıyor. Ve işten [...] vulanların itiraz hakkı da tanınmıyor.

Jamaika ve IMF

Jamaika Sendikaları Uluslararası Para [...] nu (IMF) ile imzalanan yeni anlaşmayı şidd[...] kınadılar. Özellikle "adaletsiz ve işlemeyece[...] olarak tanımladıkları yüzde 12,5 ücret artışı [...] cesine büyük tepki göstererek, anlaşma[...] "daha ucuz işçilik koşulları dayatarak, da[...] önceki ücret politikalarının avantajlarını or[...] dan kaldırdığını" söylediler.

...let terörü yükseliyor

...yfada

...sturulap, her türlü örgütlülü- ...alk kesimlerinin egemen sınıf- ...ulamalarına, baskı ve sömürü ... karşı hoşnutsuzlukların yük- ...msal muhalefetin belli bir ha- ...içine girdiği bir dönemde ...uzlaşma'' önerisinin anlamı ...msal uzlaşma 800.000 işçinin ...e dönemine girdiği, köylülerin ...mürü politikalarına karşı tep- ...ttiği, Kürt halkının ırkçı-şoven ...arşı bütün baskılara rağmen, ...etlenmelere girdiği, öğrencile- ...nokratik üniversite doğrultu- ...adelelerinin belli bir gelişme ...iği, yani halkın her kesiminde ...lamalarına karşı muhalefetin ...nanda sömürü üzerine kurulu ...lk kitlelerine onaylatmak yö- ...ba olarak gündeme getirilmiş- ...arlık, birlik, beraberlik, ...nin'' korunması safsataları ar- ...nmak istenen oyun budur.

...ANAP iktidarının halk düşma- ... o denli teşhir olmuştur ki, hiç- ...tisi ve Türk-İş de dahil olmak ... kuruluşları dışında) hiçbir ku- ...riye açıktan destek verememiş- ..., Çetin Emeç ve Muammer ...tleriyle birlikte, her türlü ileti- ...a kullanılarak ortalığın bulan- ...alk muhalefetinin sindirilmesi ...r. Bu cinayetlerin arkasında, ... yitiren burjuva politikaları ve ...mik istikrarsızlığa karşı egemen ...dilerine manevra alanı yaratma ...r.

...u provakasyonların hemen ar- ...P ve SHP liderleri, mevcut fa- ...amaları demokrasi olarak ...k ve bir terör tanımlaması için- ...arşı demokrasinin korunması'' ...te her türlü desteği verecekleri- ...lardır. Türk-İş Genel Başkanı ...az yaptığı açıklamayla işçi sı - ...dığı sorunları es geçerek, Türki- ... önemli sorununun ''terör'' ...yleyerek, işçi sınıfının mücade- ...eplerinin bulandırılmasına hiz- ...r. Böylece oluşturulan kutsal ...röre'' karşı ''en sert'' tedbirle- ...nasına geçişin işareti verilmiştir.

...inayetlerine, işten atılmalara ve ... koşullarına gösterdikleri tepki- ...ğün emeklerinin hiçe sayılması- ...aşkaldırmaları, Kürt halkının ...arşı kitlesel direnişlere girmesi, ... üniversitelerdeki polis işgaline ...i yani toplumsal muhalefetin her ...ama girişimi bu soyut terör ta- ...çinç sokulmaya başlandı. Oluş- ...sal ittifak eklemlenen bir ikinci ...zı meslek kuruluşları, dernekler ...anlarıydı., Bu gelişmeler aynı za- ...n bir süredir yaratılmaya çalışı- ...l-meşru olmayan sol ayrımını da ...eye hizmet ediyordu. Düzene ek- ... onun bir parçası haline gelme-

ye çalışan ve düzenin meşru olarak tanımladığı ''sol'' hareketler bir biçimde kabullenilirken, sömürü düzenine karşı çıkan ve devrim perspektifiyle hareket eden sol, terörist tanımlanması içine sokularak bu kesime yönelik baskı ve işkenceler haklı kılınmaya çalışılmaktadır.

YAŞANAN DEVLET TERÖRÜDÜR

Ortam böylece hazırlandıktan sonra, teröre ''darbe vurmaya'' geçilebilirdi. 71 ilin ''emniyet'' müdürü yaptıkları toplantıda terörün kaynağını hemen tespit ettiler. Evet, üniversiteler terör odaklarıydı. Bazen ''şer odakları'', bazen ''dış mihraklar'' olarak adlandırılan bu teröristler öyle bir kışkırtma yeteneğine sahiptiler ki, halk hemen bunlar tarafından ''kandırabilmektedir.'''' Devletin resmi açıklamalarına göre tütün üreticilerini de, Cizre, Nusaybin ve Silopi halkını da, işçileri de, öğrencileri de hep ''bir avuç terörist'' kışkırtmaktadır. Böylece halk kesimlerinin geliştirdikleri mücadeleler de egemen sınıflar tarafından terörist eylemler olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Evet şişirilen, terör balonunun içi halk muhalefetinin geliştirdiği eylemlerle doldurulurken, bu ''terörü'' önlemek bahanesiyle devlet terörü artan dozda uygulanmaya başlanmıştır.

Üniversitelerden uzun bir mücadele sonucu görüntüsel bir şekilde de olsa kovulan ''emniyet'' güçleri, öğrencilerin can emniyetini tehlikeye atarak üniversiteleri işgal ederken, keyfi gözaltılar ve işkenceler de yoğunlaşıyor, üniversitelerde öğrenci avı başlıyordu. Doğu'da doğrudan doğruya halkın üzerine ateş açılıyordu. Otomobil-İş'in düzenlediği miting sonrasında 1 Mayıs'ın provası niteliğinde işçilerin ve halkın üzerine saldırılıyordu. Meşruiyetini yitiren bir meclis tarafından seçilen cumhurbaşkanına saygı göstermediği için, Çanakkale belediye başkanı görevden alınıyordu.

Hepsinden önemlisi de egemen sınıflar açısından en büyük tehditi oluşturan işçi sınıfı, potansiyel suçlu olarak görülüp, her türlü yasal ve fiili, keyfi baskıyla denetim altında tutulmaya çalışılmaktadır. Bütün bunlardan sonra, gelişmelerin üzerine tüy diken bir öneri de SHP Genel Başkanı Erdal İnönü'den geldi. ''Milli Mutabakat (uzlaşma) hükümeti' önerisiyle SHP yönetimi gerçekte kimlere hizmet ettiği gösteriyor, yaptığı bir açıklamayla polisin sahiplenileceğini, desteklenececeğini belirtiyordu.

Evet, terör toplumsal hayatın her alanından yükseliyor. Ama bu yükselen devlet terörüdür. Amacı, toplumsal muhalefeti sindirmek parçalamak ve yok etmektir. Bu teröre karşı, savunulacak olan egemen sınıflar tarafından demokrasi olarak yutturulmaya çalışılan düzen değil, halkın kendi iktidarıdır. Giderek yoğunlaşan devlet terörünün önlenmesi ise, bir askeri darbeye karşı bugünkü tezinin savunulmasından değil, demokrasi mücadelesinin yükseltilmesinden halkın direniş odaklarının yaratılmasından geçmektedir.

...anlar

...ayfada

...LLAH ALLAH''
...SALDIRIYOR
...ARAYAN İŞÇİ ''İÇ

...köy yönünden dağılmakta olan ... hiçbir uyarıda bulunmaksızın, ...zırlanmış özel sopalarla saldırdı. ... kadar süren bir kovalamaca baş- ...n bir yandan da ''Allah Allah'' ...tıyor olması çarpıcıydı. Özellikle ...onrasında polis örgütünün ''iç ...'' ''anarşistler'' ''hainler'' kav- ...nasıl yeniden biçimlendirildiğinin ... göstergesi oldu. Miting yasaldı, ...n çoğu işçiydi ve alabildiğine dü- ...cretlerini, üzerlerindeki baskıları, ...lmalarını protesto için alana gel- ...Polisin gözünde ise ''iç düşman'- ...ain''diler, kıyasıya dövülmeleri, ...meleri gerekiyordu. 1 Mayıs önce- ...k ve korku yaratmayı da amaçla- ...r, pekçok kişinin yaralanmasına ...u.

... katılan işçilerin sayısal ağırlıkları ...rakterli olmasa da taleplerini öne ... kararlı oluşları, yeni bir toplu ... döneminin içinde bulunduğumuz ...le kuşkusuz umut vericiydi. Ancak ...-İş mitingi aynı zamanda sosyalist- ...itleleriyle yeterli bağı oluşturama- ..., kucaklaşamadıklarının somut bir ... oldu. Sosyalistler bu engeli aşıp, ...yığınlarıyla bütünleşebildiklerinde ...r, siyasi taleplere yönelecekler, hem ...reketinin kendiliğinden niteliği or- ...kacak. Bunu başarabilmek işçi kit- ...orunlarını çok iyi kavrayıp, somut ...erileri oluşturabilmekle mümkün. ...nite ve konseyleri tam da geniş işçi ...n somut sorunları için mücadele et- ...süreçte sınıf bilinciyle donanması ... kendi iktidar hedefine yönelmesi ...a öne çıkıyor. Bugün sosyalistle- ...un sahip çıktığı bu örgütlenmeler, ...cadelenin gelişim sürecine göre de- ...ler olabilecek, gelişecek, bu müca- ...ekliliğini, kalıcılığını sağlayacak bi- ...ranırsa anlamlı olacak.

...TİFADA

...sayfada

...n iflasının bir göstergesidir, yaşa- ...ir yandan toplumu teslim alma, ...politikadan uzaklaştırma ve insan- ...ygulamalara, özelde Kürt halkına ...ilen soykırıma başkaldırı, öte yan- ...alkının kimliğine sahip çıkma mü- ...n kitlesel bir boyut kazanmasıdır.

Oynanan

Baştarafı 5.sayfada

rolsun faşizm.'' şeklinde konuştu.

Bir grup MHP yanlısı işçi, buna karşı çıkarak konuşmayı engellediler. İşverenin de işyerinde siyasi konuşmaya fazla hoşgörülü davranmayışı sendikacıların salonu terketmelerine neden oldu. Daha sonra işçi eylemlerinin kırılması konusunda tecrübeli MKE'den emekli şirket müdürü Cemalettin Duran, konuşmasında **''Yasal olmayan bu davranışlarınız yersizdir, ancak biz yine de enflasyon karşısında ezilmemeniz için insaflı davranıp, bu ek zam talebinizi kabul ettik, ancak bu her zaman böyle olmayacak. Bir daha böyle yasadışı eylemlere kalkışırsanız, işinize son verilecek''** dedi. MHP yanlısı ve bazı bilinçsiz işçilerin biraz da her konuşmacıyı alkışlama alışkanlığıyla şirket müdürünü alkışladıkları görüldü. Olayın hemen ertesi günü işyerinde ideolojik propaganda yapıldığı gerekçesi ile siyasi şube polisleri tarafından bazı işçilerin ifadeleri alındı.

Hemen ardından sendika genel merkezi, işyerindeki temsilcileri görevden aldı. Görevden alınan temsilciler bu kez MHP'lilerle işbirliği içine girip, sendikanın tutumuna karşı kendilerinin tekrar desteklenmesi, kahraman ilan edilmeleri çabası içine girdiler. Oysa Serel'de elde edilen kazanımlar ne MHP'lilerle işbirliği içinde olan temsilcilerin, ne de **''Faşizmin kahrolması''**ndan dem vuran Çimse-İş Sendikası'nın başarısıdır. Başarı emeğine sahip çıkan sınıf bilincine erişmiş ilerici, demokrat, devrimci işçilerin ve mücadeleye katılan tüm işçilerindir. Bu başarımıza sahip çıkalım.

Serel işçileri, üzerlerinde oynanmak istenen oyunu bozmak için sınıfın öz örgütlenmesi olan sınıf ve kitle sendikasını, işyeri komite ve konseylerini oluşturmak, bu komitelerde işyerimizdeki her türlü sorunu tartışmak, kararlar almak ve demokrasiyi kendi içimizde uygulamaya çalışmak, demokrasi mücadelesine katılmak zorundadır. İşverenin ve onların yanında yer alan bir avuç insanın oyununa gelmeyelim, gruplaşmayalım, işverenin, **''böl, parçala, yönet''** taktiğine karşı çıkalım. 1991 yılında yapacağımız yeni toplu sözleşmeye örgütlü gücümüzü yansıtmaya çalışalım. Toplu sözleşme taslağının hazırlanmasını oluşturacağımız birim komitelerinin öncülüğünde gerçekleştirelim. Nasıl birlikteliğimizi ortaya koyduğumuzda **''yasal değil''** demelerine karşın haklarımızı almasını bildiysek, yine ama daha güçlü örgütlenip, yasal hakkımız olan yeni toplu sözleşmemizde geçmiş kayıplarımızı kazanalım. Üretimden gelen gücümüzü kullanalım.

Bu doğrultuda elde ettiğimiz kazanımları kaybetmemek için kalıcı örgütlenmemizi sağlayıp, sınıf ve kitle sendikasını (devrimci sendika) oluşturalım.

ASELSAN

Baştarafı 8.sayfada

gösterilerek tensikat uygulanıyor.

Mühendislik eğitimini İngiltere'de yapan ve bir arada NATO tesisleri Müdürlüğü ve Etüd Proje dairesi başkan yardımcılığında bulunan Kamoy, siyasi iktidarın sendikasızlaştırma programının Aselsan'daki uygulayıcısı. Kamoy aynı zamanda, Aselsan'ın genel müdürü olmakla birlikte, TRT yönetim kurulu üyeliği de yapıyor.

İşten atılan işçilerden 9'u polis tarafından, 13 Mart'ta gözaltına alındı. Daha sonra 4 işçi serbest bırakıldı. Siyasi polis de işçilere yönelik kendi rolünü oynamıştı.

15 Mart'ta ise, direniş, işten atılan iki işçinin düğünüyle bütünleşti. İşten atılmalara karşı Aselsan'lı 10 işçinin başlattığı açlık grevi, düğün günü bitirildi.

Aselsanın önünde yapılan düğünde bir araya gelen, çeşitli işyerlerinden işçiler ve öğrencilerin oluşturduğu 1500 kişilik kitle halaylar çekti, türküler söyledi.

Aynı gün Sincan Belediyesi işçileri, Aselsan'lı sınıf kardeşlerini desteklemek için yemek boykotu gerçekleştirdiler.

İşçilerin sürdürdüğü açlık grevi ve direniş, bir çok işyerinden işçilerin, öğrencilerin ve demokratik kitle örgütlerinin yoğun ilgi ve desteğini gördü.

İşten atılan işçiler, işletmenin kapatıldığı günden, 19 Mart'a kadar işyeri önünü terketmediler. 19 Mart'ta yeni eylem biçimleri yaratmak amacıyla işyeri önü terkedildi. 19 Mart'a kadar olan süre içerisinde, işten atılan işçiler, işyeri önünü terketmezken, içerideki işçilerde de işten atılma tedirginliği sürüyordu. Bu arada, servis araçlarının, mesai bitiminde işçileri alarak, işletme önünde durmaksızın uzaklaştığı görülüyordu. Buna karşılık işyerindeki işçiler servis araçlarının pencerelerinden, direnişçi arkadaşlarına mesajlar gönderiyorlardı.

Aselsandaki direniş yeni biçimlerde sürecek. Ancak, direnişi işletme içindede yaygınlaştırarak, direnişten dersler çıkarmak gerekiyor. Direnişin olanca öğreticiliği, sınıf bilimiyle kucaklanarak, bilince çıkartılmalıdır. Sınıf biliminin yol göstericiliğinde, direnişten edinilen derslerle, işletme içinde ve dışında (işten atılan işçiler arasında) örgütlülük güçlendirildiğinde, direniş kendisini güçlenerek yeniden üretebilecektir.

Siyasi iktidarın bir program dahilinde, önümüzdeki günlerde sınıfa, sınıfın sendikal hak ve özgürlüklerine yönelik yeni saldırıları gündeme getirebileceği düşünüldüğünde, tüm bunlara hazırlıklı olmak, başta Aselsan ve grevdeki işçilerle dayanışmayı öne çıkartmak gerekiyor. Tüm bu saldırıların boşa çıkartılabilineceği ve çatışmanın en dolaysız yaşandığı yerler işyerleridir.

İşyeri örgütsellikleri ise; örgütlülüğün ve mücadelenin her düzeyinde sınıfın söz ve karar sahipliğini ve sınıfın yaratıcı gücünü açığa çıkartacak, sınıfın devrede olduğu bir yapıyı ifade etmektedir. Sınıf biliminin yol göstericiliğindeki işyeri örgütsellikleri, uzun soluklu bir mücadelenin belirleyicisi olarak bu saldırıları boşa çıkartabilecek, sınıfın kendi öz örgütsellikleridir.

1 Mayıs'a

Baştarafı 3.sayfada

leri öne çıkaran ''İşyeri Komitelerinde Birleşelim'' ''Üreten biziz, yöneten de biz olacağız'' şiarlarını işçilerin talepleri ile bütünleştiren bir yaklaşım benimsendi. Nitekim miting alanında işçilerin en çok benimsedikleri sloganlar da **''İşçiler Elele, Genel Greve'' ''İşyeri komiteleri birleşelim''** oldu.

Miting boyunca geniş bir işçi kesiminin görevliler tarafından attırılan sloganları tekrarlama eğiliminde olduğu gözlendi. Siyasi sloganlar geniş bir kitleye ulaşabildiği söylenemez. Bu bir yanıyla sosyalistlerin eksikliklerini ortaya koyarken, bir yanıyla da işçi kitlelerinin henüz sendika bürokratlarının denetiminde olduğunu gösteriyordu. Kuşkusuz hedef gösteren sloganların, geniş kesimlere ulaşacağı yerlerden biri de miting alanlarıydı. Ancak bunu başarabilmek alandaki kitleyi iyi tanımak, somut sorunlarını taleplerini bilmek ve bu talepleri mücadelenin genel ilkeleriyle, hedeflerle bütünleştirerek, mümkündü. Otomobil-İş mitinginde de slogan yarışı olmasa bile; kitleden kopuk, onu kucaklayamayan bir görünüm sergilemenin önüne geçilemedi.

Miting sırasında bir grubun, ''kürsüyü ele geçirmek'' istemesi üzerine ortaya çıkan itiş kakış, önemli sayıda işçinin alanı terketmesine neden oldu. Üstelik bir yanıyla da sendikaların, olay çıkarmak isteyenlere karşı işçileri korumaya çalışan bir konuma yerleşmeleri sonucunu doğurdu. Oysa bu dönemde mücadele çizgisinin işçilerle sendika bürokratlarının bütünleşmesine değil, tersine işçilerin onların denetiminden kurtulmasına hizmet etmesi gerektiği açık. Nitekim alanda bulunan geniş kesimlerin Otomobil-İş yönetiminin antidemokratik tavrını görmesi bir yana kürsüden konuşmak isteyenlerin ne yapmaya çalıştıklarını kavraması bile mümkün olmadı. Miting sonrasında konuştuğumuz pek çok işçi **''talebelerin kürsüyü niçin işgal etmek istediklerini, kendilerini niçin dinlemediklerini''** soruyorlar, tarım işçileri de **''İşgal edeceklerse valiliğe etsinler''** diyordu.

Kuşkusuz miting sonunda polisin sindirme ve yıldırma amacıyla bilinçli tezgahladığı, devrimcilerin de engelleyemediği oyun, işçilerin 1 Mayıs 1990'a katılımlarını olumsuz yönde etkilemeye yöneliktir. Dağılma sırasında (ama miting alanında da) Otomobil-İş'in fırsatçı, grupçu tutumuna benzer bir başka yaklaşım daha ortaya çıktı. Siyasi grupların kendi imzalarını taşıyan pankartlar, alana bu gruplarla gelmeyen işçilerin, genişçe toplulukların önüne çıkarılmaya çalışıldı. Bu durum, fotoğraf konusu olarak çarpıcı bir görüntü yaratsa da dürüst bir tavır olduğu söylenemeyeceği gibi örgütlenmedeki bir çarpıklığı göstermektedir.

Dört günlük

Baştarafı 8.sayfada

rında da gündeme gelebilir. Daha önce altı doldurulmadan, gündelik hesaplar sonucu, işverenin insiyatifine bırakılan anlaşmalar istenildiğinde işçinin karşısına silah olarak kullanılabilmektedir. İşverenin bu oyununu bozan lastik işçileri mücadeleye yeni bir boyut kazandırarak eylemlerini bir üst noktaya sıçratmış bulunuyor. Bu eylemlerle sağlanan birliğin kalıcılaşması işyerleri bazında kurulacak örgütlülüklerin sağlıklı bir şekilde hayata geçirilmesiyle mümkün olacaktır.

Yol-İş

Baştarafı 2.sayfada

koymuştur. Neden hem çalışmalar için, hemde ülkemiz menfaatleri için gerekli politikaların tespitinde üstdüzeyimiz yetersiz kalıyor.''

''Bu tutarsızlığını günümüzde işverenin çeşitli alanlarda işçiler üzerinde oynadığı oyunlara karşı da göstererek bizleri oyalayıcı beyanlarıyla kandırmaya çalışarak, Türk-İş'in kuyrukçuluğunu yaptığını ortaya koymuştur. Şimdi soruyoruz gerek Türk-İş, gerek Yol-İş Aselsan ve Yeniçeltek konusunda ne yaptı? Neden o işçi kardeşlerimize sahip çıkılmıyor? Yarın aynı uygulamaya bizler tabi tutulsak onlar bize sahip çıkacaklar, bundan eminiz.''

''Neden Türk-İş gereken hareketleri ve gereken tavrı koymadı ya da koymak istemedi. İşçiler o zaman kime güvenecek?''

''Söz ve

Baştarafı 6.sayfada

dönüşümlü olarak sürüyor. Bu arada Petrol-İş öyle ileri gitti ki 10 Mart'ta düzenlediği ''Kadın'' paneline gittiğimizde Boğaziçi şube başkanı Adnan Özcan, **'bunlar ortamı provake etmek isterlerse hepsini tutuklayın'** diyerek bizi polise hedef gösterdi.

Tüm yaşadıklarımız bize işçi olarak sadece kendi gücümüze güvenmemiz gerektiğini gösterdi. Haziran ve Ağustos aylarında yeni toplu sözleşme dönemlerimiz başlıyor. Mücadelemiz gerçekte şimdiden sonra başlıyor. İşverenin ve Petrol-İş'in yeni oyunları sadece bizden değil bölge işçilerinde de tepki görecek. Laspetkim-İş'e geçmemizin de çözüm olmadığını biliyoruz. Mücadelemiz söz karar sahipliğimizi hayata geçirmek doğrultusunda sürecek.''

İşçilerin aileleri de mücadeleye aktif olarak katılmış. Kurulan bir kadınlar komitesi gelişmeleri düzenli toplantılarla değerlendirip, alınacak tavrı belirliyor ve yeni öneriler getiriyor Aksa-akkim işçilerine . Ve Münir Ceylan'ı, Raif Dinçkök'ü işçi ve insan haklarına saygılı olmaya çağırıyorlar.

Yalovadaki tablo gösteriyor ki oyun bilinen şekliyle son bulmayacak. Sarı gangster sendika yönetimine''.

Aksa-Akkim işçileri haklı. Mücadele şimdi başlıyor. Yaratılan birlik, kararlılık ve mücadele azmi örgütlü güvenceye kavuşturulmalı, bu mücadele dalgasının sönüp gitmesine izin verilmemelidir. Bu yıllanmış oyuncuları sahneden indirmenin, işçilerin söz ve karar sahipliğini yaşama geçirmenin, sendika eşittir işçiler diyebilmenin yolu işyeri komite ve konseylerini yaratıp, geliştirmekten geçiyor.

Direnirsek

Baştarafı 4.sayfada

nılmasın ki birlikte hareket etmeyeceğiz. Tüm olumsuzluklara karşın grevi sürdüreceğimizi dosta düşmana ilan ediyoruz. Bunun da zamanı gelecek'', işçilerden biri kendi durumunu anlatmak için söze giriyor'' dokuz yıllık işçiyim 190 bin lira alıyorum. 100 binlira kira veriyorum. Evim yıkıntı gibi. 90 bin lira ile bir ay geçinmek zorunda kalıyorum.''

Grev silahıyla birlikte daha özgür konuşan ve daha güvenli hale gelen işçiler grevin ilk gününde Çimse-iş sendikasını dolduruyorlar. Bir kez daha sendikayı sendika yapanın işçilerin çabası olduğu görülüyor.

Bütün bunların yanında işçiler yeterince örgütlü değiller. Grev süresince yapacakları çalışmalar, bilinçle bütünleşerek başarıyı getirecek.

İşçiler parasız. İşçiler yeterince yiyecek bulamayacaklar, bazan da aç kalacaklar, ama kararlılar, kazanacaklar. Bu sendikadan çok işçilerin kazanımı olacak. Onlar işverenin karşısında olmakla kalmıyorlar, aynı zamanda kendilerini örgütsüzlüğe iten sendikal ve yasal engellerle de mücadele ediyorlar.

Artık ölmek

Baştarafı 6.sayfada

line hesap sorup, gerçek anlamda cezalandırdılar. Kaç mahkeme işçiler lehine sonuçlandı?

Bugüne kadar yitirdiğimiz işçi arkadaşlarımızın listesine yeni isim yazmamak için, iş kazalarını iş yerlerinde önleme anlayışını hakim kılabilirsek bu doğrultuda ciddi kararlar alabilirsek, başarılı olabileceğimize inanıyoruz.

İş kazaları öncesi müdahaleyle soruna çözüm getirilebilir.Bu müdahaleyi işverene bırakmak ne kadar yanlışsa, sessizce beklemek de o kadar yanlıştır

Günümüzde işyerlerinde filizlenen işyeri komite ve konseyleri bünyesinde oluşturulacak işçi sağlığı ve işgüvenliğikomitesi ancak bu boşluğu doldurabilecek, somut önerilerle çözüm yolları bulunur, geliştirilecektir.

Meselenin önüne önce işyerlerinde kalıcı, sağlam setler çekilebilir.

Aliağa rafineri işçileri olarak olayı sabah vardiyasında işe geç başlayarak ve yürüyüş yaparak portesto ettik.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda yaşanmış ve yaşanacak örnekleri dikkate alarak kazalar olmadan tepkilerimizi biz kararlaştırmalı ve biz hayata geçirmeliyiz.

Hiçbirimiz artık ölmek istemiyoruz.

Aliağa İşçilerin Sesi okurları...

İŞÇİLERİN SESİ

Üretenler: Çetin Uygur, Füsun Demiralp, Aytimur Doğan, Soner Kızılkaya, Behzat Taş, İnönü Alpat, Ali Ateşoğulları, Volkan Yaraşır.
Sahibi: Çetin Uygur
Yazıişleri Müdürü: Soner Kızılkaya
Yazışma Adresi: Prof.K.İsmail Gürkan Cad 1.5 Hüdaverdi Apt Cağaloğlu-İst. Tel: 528 16 73
Dayanışma ve Abone Ödentileri:
Yapı Kredi Bankası Çağlayan Şubesi
Tl Hesap No: 12096-4
Döviz Hesap No:620328-5

Meral Aslankaya, Ülkü Tayh ve işyerlerinden işçiler
Ankara Bürosu: Akdeniz Sk No.16/6 Yenişehir
Dizgi ve Baskı: Son Havadis Gazete 575 35 60
İzmit Bürosu: Hürriyet Cad [illegible] Gökkuş İş Kervansarayı K.7 No.82
Adana Bürosu: İnönü Cad Aydın İşhanı K.3 No.63
İzmir Bürosu: Kahramanmaraş Mah 842 Sk No.9 Konak İzmir Tel: 2?? 928
Eskişehir Bürosu: İstiklal Mah 2 Eylül Cad No.58/4

Çamura

Baştarafı 1.sayfada

İşçilerin emeğini ayaklar altına alan, halkın vergilerini yerli-yabancı tekellere peşkeş çeken böylesi bir talanın en başta grevci işçilere büyük zararlar vereceği açık. Böylesi bir durumda işçiler haklarını Kamu-Sen'den mi, yoksa Fransızlardan mı talep edecekler? Grevdeki işçiler haklarını nasıl ve kimden talep edecekler? Kamu-Sen ''Ben buraları devrettim, gidin sorununuzu yeni patronunuzla çözün'' dediğinde ve elbette Fransızların da cevabı ''Benden önce başlayan bu sorunun çözümü bana ait olamaz'' olduğunda ne olacaktır? Hadi araya, greve gelip gözcü önlüğü giymeden önce, Ilgaz Bağı Doruk Otel'de hükümet temsilcileriyle bir toplantı yapan Şevket Yılmaz'ın girdiğini düşünelim. Ne olacak? Tam burada sormak gerek, o toplantı da hükümet temsilcileri ile Şevket Yılmaz neler konuştu? Özelleştirme konusu gündeme geldi mi? Geldi ise -ki mutlaka öyle olmalı- nasıl bir sonuca varıldı? Varılan sonuç, Türk-İş'in sağ kanadının bu konuyu tereyağından kıl çekercesine (!) halledeceği mi olmuştur?

Grev önlüğü giyerek, grevci işçilerin candan gönülden, içlerinden gelerek, öfkeyle haykırdıkları ''Hükümet istifa!'' sloganlarına katılan 4'lü (Şevket Yılmaz, Çimse-İş Genel Başkanı Tamer Eraslan, Türk Metal Genel Başkanı Mustafa Özbek, Türk-İş Mali Sekreteri Enver Toçoğlu)sadece 24 saat önce hükümet temsilcileriyle yaptıkları toplantıda grevdeki 9 Nisan'da özelleştirilecek olan Bolu çimento konusunda ne konuşmuşlardır? 8 Nisan günü Bakanlar Kurulu kararı ile alınabilecek grev erteleme durumunda ne yapacaklarını mı, yoksa 10 Nisan günü ikibaşlı işverenle karşı karşıya kalan işçilerin şaşkınlığını nasıl yönlendireceklerini mi? Hiç şaşırtıcı değil! Sonuçta kaybeden grevi yalnızca ekonomik talepler olarak kavrayan işçiler olacaktır.

Elbette bu oyunu bozmanın bir yolu var. Örgütlü olmak! Mücadelenin odağına, işyeri komite ve konseylerini yerleştirmek. Hem baştan sona grevi denetleyerek, olası gelişmeler karşısında önceden tavır belirlemek, hemde kazanılmış hakları korumanın yegane güvencesi bu. İşçilerin işyeri komitelerindeki örgütlülükleriyle, ekonomik taleplerden, özelleştirmeye değin, her sorunu tüm işçilere yansıtmak, tartışmak, tavır belirlemek ve alınan kararın hayata geçirilmesini sağlamak mümkün olabilir.

Özelleştirme

Baştarafı 1.sayfada

şarılı olamadığı alanları özel teşebbüse satarak üretimin daha fazla ve kaliteli olmasını, teknolojik yönden de ilerlemeyi getirecektir deniyor. HAYIR! Emekçinin, işçinin ürettiği değerlerin sonucu oluşan bu işletmeler'i, devlet desteği ile yerli-yabancı tekellere talan ettirilmesinin adıdır, özeleştirme.

İşte tam da bu noktada grev sırasında gerçekleşmesi muhtemel böylesi bir ''satışta'' kaybeden Tarım-İş'li grevci işçiler olacaktır. İşveren tarafı böylesi bir durumda TİGEM'mi yoksa yeni özel patron mu olacaktır? Kamu-Sen'' artık ben işveren değilim burayı sattım'' derken, yeni özel patron ''Ben İşletmeyi satın aldım, sizi değil. Benden önce başlayan bir sorunu gidin Kamu-Sen'le çözümleyin'' diyecek ve işçiler bir yandan anlaşma yapmaya zorlanırken, uğradıkları hak kaybını kimden tazmin edeceklerini bulabilmek için epeyce yorulacaklardır.

Tarım-İş üyesi işçiler grev süresince dikkatlerini ve enerjilerini ekonomik taleplere yöneltirlerse, arkadan gelebilecek böylesi bir saldırı karşısında kendini savunmak için artık çok gecikilmiş olacaktır.

Öyleyse grev süresince bir yandan Yalova'da yaşanan türden sorunları, bir yandan da özelleştirme karşısında alınacak tavrı şimdiden belirlemek gerekiyor. Bunu gerçekleştirirken sendikalı işçilerin sendikaya üyesi olmayan işçilerle ilişkileri geliştirerek ortak ve örgütlü tavır alınması sağlanmalıdır. Grevin bir okula dönüştürülmesinin olmazsa olmaz koşulu olan grevi baştan sona denetleme ve anında tavır geliştirebilmenin yolu işyeri komitelerinden geçiyor. Tarım-İş'e bağlı işyerlerinin kiminde sözleşme komitesi, kiminde grev komitesi, pek azında ise işyeri komitesi biçiminde varolan örgütlenmelerin nitelleştirilerek, işyeri komiteleri biçimine dönüştürülmeleri bir zorunluluktur. Baştan sonra grevi denetlemenin, karar almanın, alınan kararı yaşama geçirilmesinin en önemli koşuludur bu. Üstelik özelleştirme gündeme geldiğinde geç kalmış olmamak için tek tek işyerlerinde gündeme alınan bu sorunun diğer işyerleriyle de bağlar kurarak ortak bir tavra dönüştürülmesi ve sendikayı da bu konuda zorlamak gereklidir.

Tarım işçileri

Baştarafı 1.sayfada

Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğündeki (TİGEM) grevci işçilerle görüştüğümüzde, grevci işçiler (ortalama 7.800 TL brüt yevmiye aldıklarını belirterek; ''Biz bu ücretle elbise alamıyoruz, ayakkabı alamıyoruz, çocuklarımızı okutamıyoruz. Sabah, akşam ekmek yiyoruz. Buna yaşamak denirse? Biz böyle ancak yaşayabiliyoruz. Bir de bu parayı bize çok görüyorlar. Biz çok şey istemiyoruz. Bizim istediğimiz, daha iyi yaşamak.

Bunun için greve gidiyoruz. Çünkü bu istediklerimiz, bizim kendi hakkımız. Biz kendi haklarımızı istiyoruz. Haklarımızı alıncaya kadar da grevimizi sürdüreceğiz'' diyorlar.

Yarımca Seramik, Nuh Kireç, Nuh Çimento, Aslan Çimento grevde

"İşçinin onuru, sermayeyi yenecek"

Çimse-İş'e üye Yarımca Seramik, Nuh Kireç, Nuh çimento ve Aslan çimento fabrikaları'da grevde.

26 Mart Pazartesi sabahı Yarımca'da 1050, Nuh Kireç ve çimentoda 1050, Asaln çimentoda 650 işçi greve uyandı. Bu fabrikalarda grevlerin açılışını Çimse-İş genel mali sekreteri murat Topçu grevlerin açılışını çimse-İş genel mali sekreteri Murat Topçu yaptı. Topçu 4 fabrikada da benzerini yinelediği konuşmasında başlıca şunları söyledi:

"Greve ni çıktık? Emeğimizin karşılığını alamadığımız için. İşveren işçilerin avukatı olan sendikanın etkin yanı kurmak, işçiyi köle gibi çalıştırmak için bizim taleplerimizi kabul etmedi. Biz işçiler olarak demokrasinin kesintiye uğramaması için araba almak istemiyoruz. Biz aldığımız ücretle insanca yaşamak istiyoruz. Aldığımız paralarla ekmeğimizi 1 dilim artırmak istiyoruz.. emek olmadan sermaye olmaz. Ama bizler sermaye düşmanlığı yapmıyoruz. Biz sadec çalışalım üretelim siz de emeğimizin karşılığını verin diyoruz.. Aranıza karışmak isteyen karanlık güçler olabilir. Ben bunlara itibar etmeyeceğinize inanıyorum. Sizler sadece sendikanızı dinleyin.. Bizin en büyük emelimiz hür sendikacılık ilkelerinin işlemesi.."

Murat Topçu kendisine yönettiğimi nedir sendikal mücadele ilkeleriniz?" sorusuna şu cevabı verdi: "ICFTU'nun belirledği ilkeler. Avrupalılar bulduysa iyi bulmuştur."

Murat Topçu'nun yaptığı konuşmalar sendikal politikasını yoruma yer vermeyecek biçimde ortaya koyuyordu. İşçinin mücadele-

Devamı 6 sayfada

Adana Çimento işçileri

"İşçiler birleşin, iktidara yerleşin"

22 özel ve 17 kamuya ait çimento fabrikalarında 18.000 işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri 1.1.990 tarihinde başladı.

Görüşmelerin daha ilk oturumunda, taraflarca uyuşmazlık tutanağı tutuldu. Bir hafta aradan sonra 15 günlük resmi arabulucu dönemi başladı. Bu dönemde de sonuç alınmayınca, 9 Şubat'ta grev ve işverenin katı dayatmacı durumunu protesto içinde sakal bırakma, yemek boykotu, çıplak ayaklı yürüyüş gibi, bir dizi eylem kararı alındı.

Sakal bırakma eylemi 1 Mart'ta başladı. Ardından 9 Mart'ta yemek boykotu 15 Mart'ta da çıplak ayaklı yürüyüşü gerçekleştirildi.

Bu eylemliliklerde göze çarpan en önemli özellik, İşçilerin coşkulu, kararlı ve bilinçli bir tarzda hareket etmeleriydi.

Eylemlilik süresi içinde, görüştüğümüz işçi arkadaşlar, duygu ve düşüncelerini şöyle ifade ediyorlardı:

-Akşamları eve eli boş dönmekten bıktık.

-Çocukların yüzüne bakamaz olduk.

-Aldığımız maaşla resmen cambazlık yapıyoruz.

-İşçilerin Türkiye'de hayvan kadar değeri yok.

-Kendimi bildim bileli işçiyim ama rahatyüzü görmedim.

Devamı 4.sayfada

Düğünle, halayla, türküyle bir direniş: ASELSAN

İşçilerin Sesi(Ankara)- Aselsan'da tensikat sonucu 16'sı mühendis 546 işçi işten atıldı. İşten atılan mühendislerden 14'ü sendika üyesi. Özal'ların prensi M.Hacim Kamoy'a göre "İşten atmalar, işçilerin sendikasızlaştırılması gibi bir amaçla yapılmıyor". Oysa işten atılanlar içinde sendika üyelerinin oranı yüzde 93.

Diğer taraftan 42 milyon dolarlık yatırımla 1990 yılı içerisinde açılması beklenen ve Aselsan'a bağlı Akyurt tesislerinde, açılış çalışmaları sürdürülüyor. Akyurt tesislerinin de açılmasıyla Aselsan genel müdürlüğü, bu işyerine işçi alacak. Oysa Aselsan'ın Macunköy tesislerinde "istihdam fazlalığı"

Devamı 7.sayfada

Grev yeri şenlik yeri

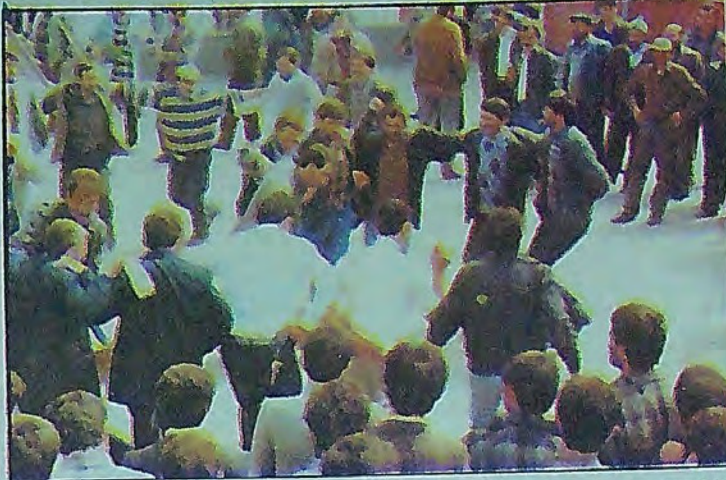
Grev için gittiğimiz ve Fransızlara "ihale" edilerek özelleştirilen 360 işçinin çalıştığı Ankara çimento fabrikasında işçiler sabahın erken saatlerinden itibaren grev yerini, şenlik yerine dönüştürmüşlerdi.

Grev yerinde işçilerle başlattığımız sohbetler ise, sık sık sendika temsilcileri (!) tarafından kesiliyordu. Sendika temsilcileri (!) işçilere "siz açıklama yapamazsınız, birazdan başkanlar gelecek, onlar basına açıklama yapacak, siz konuşmayın" diyorlardı.

Buna rağmen görüştüğümüz işçiler, "bu fabrika 1953'te kuruldu. Sendika buraya 63'te girdi. Her dönemde bu fabrika çok kârlar elde etti. İşçi ise, hep mağdur kaldı. Buna rağmen, 80'den önce burada işçilik giderleri % 30'du. Şimdi ise, % 6 düzeyinde" diyorlar.

Türk-İş'e yönelik olarak da, "80'den sonra sendikal haklarımız kısıtlanmıştır. Bunun sorumluluklarından biri de Türk-İş'tir. Bu Anayasaya, bu yasalara Türk-İş yönetimi evet dedi. Bunlar her zaman işçiyi satmışlardır" derken, işyerindeki çalışma koşullarına yönelik olarak da, "Burada işçi sağlığı diye birşey yok. Çimentoyu, tozu, dumanı biz yutuyoruz, böyle bir yerde işçi sağlığı mı kalır" diyorlardı.

Ortalama işçi ücretlerinin net 230.000 lira olduğu çimento fabrikalarında, grevin başlatılmasına Çimse-İş Genel Başkanı Tamer Eralan, Türk Metal-Genel Başkanı Mustafa Özbek, Türk-İş Mali Sekreteri Enver Toçoğlu ve Şevket Yılmaz da katıldı.

Ankara Çimento Fabrikası işçileri grev sabahı, işyerinin önünü şenlik yerine dönüştürdüler.

İstanbul'da halaylı grev

Toplu sözleşme görüşmeleri sırasında toplu vizite eylemi gerçekleştiren Kartal Yunus'ta kurulu Anadolu Çimentoları ve Çatalca'da kurulu Ak Çimento'da grev oldukça coşkulu bir yürüyüşün ardından çekilen halayla başladı. Hep birlikte türkülerin söylendiği grevin açışını gerçekleştiren Çimse-İş Sendikası İstanbul Şube yönetimi yaptıkları açıklamada şu görüşlere yer verdiler; "Çimento işçileri olarak çok kötü ve sağlıksız koşullarda çalışmamıza rağmen, işveren tarafına makul ve mantıklı öneriler sunduk. Türkiye'de başını almış gidenyüksek enflasyon ve hayat pahalılığı koşullarında istediğimiz ücret talepleri bile yeterli olmaktan çok uzaktır. Bizler insanca yaşamak ve bugünkü koşullarda geçinebilmek için yeterli olabilecek ücret istiyoruz. İyi çalışma koşulları iş ve işyeri güvenliği istiyoruz. sosyal haklarımızı istiyoruz. Emeğe ve emekçiye saygı istiyoruz. Emeğimizin karşılığını istiyoruz. İşveren ise sermayelerine, arkasındaki devlet desteğine ve kendilerine göre düzenlenmiş yasalara güveniyor. Haklı taleplerimizi ciddiye almaz görünüyorlar. Hükümet işverenle danışıklı dövüş içinde. Daha greve başlamadan grev kırıcılığı yapıyor. SEKA ve Demirçelik grevlerindeki oyunları çimento grevinde oynamak istiyorlar. Biz bu ve benzeri tüm anti-demokratik, sermayeci tavırları İstanbul Şubesi olarak kınar, grev mücadelemizin yılmadan süreceğini kamuoyuna duyuruyoruz."

İşçiler 4 arkadaşlarının işten atılmasına tepki gösterdiler

Çolakoğlu'nda şalter indi

Yaklaşık 1.000 işçinin çalıştığı Çolakoğlu Metalurji fabrikasında gelişmeler ek zam talebinin gündeme gelmesiyle başladı. MESS'e bağlı işyerlerinde 1 maaş tutarında ek zam verilmesine karşın, fabrika sahibi Nuri Çolakoğlu'nun buna yanaşmamasına tepki, sakal bırakma yemek boykotu ve toplu viziteye çıkışla dile getirildi.

Nuri Çolakoğlu şubat başında talep kredisine iletildiğinde 20 günlük süre istemiş, sürenin sonunda da olumsuz yanıt vermişti. Gerekçesi; toplu sözleşmeyi imzaladığında MESS'e üye olmadığı, bu yüzden MESS'le Otomobil-İş arasındaki anlaşmanın kendisini bağlamadığı ve Çolakoğlu işçisinin ücretlerini yüksek bulmasıydı. Oysa Nuri Çolakoğlu fabrikaya birbiri ardına ek tesis yaptırırken, kendi kendini yalanlıyordu. Ortalama 450 bin lira ücretle iş kazalarıyla burun buruna çalışan işilerin isteğiyse Nur Çolakoğlu'nun yarım günlük kârına eşitti.

İhracata yönelik üretim yapan fabrika, Türkiye Demir ihracının % 80'ini gerçekleştirip, ilk sıralardaki yerini korurken ve Çolakoğlu'nun kasasına milyarlar akarken, ek zam talebini ücretlerin yüksekliğini üne sürerek reddetmesi inandırıcı olamazdı.

Çolakoğlu'nun kartı, olumsuz tavrı devam edince, işçiler haklı mücadellerini geliştirdiler. Öncü işçilerden kurulu 30 kişilik bir komitenin yaptığı değerlendirmeler etrafında toplu viziteye çıkışlar gündeme geldi.

En son 20 mark salı günü yaklaşık 400 işçi toplu viziteye çıkarken "İşveren, bağlı olduğu sendikanın imzaladığı anlaşmayı reddediyor, hakkımızı alacağız" diyordu.

İşveren saldırmak için çok beklemedi. Dört gün sonra viziteye çıkan işçilere birer ihtarname (ihtarnamede mücadeleye devam ettikleri sürece işverenin ihbarsız, tazminatsız işten çıkartacağı yazılıydı), her bölümden seçilen toplam 4 işçiye de çıkış belgeleri gönderildi. 3 işçi 17, bir işçi 13. maddeden ıştén çıkartıldı.

İşçileri bu sayede sindirip korkutacağını zanneden işveren yanılıyordu. Çolakoğlu işçisi arkadaşlarına sahip çıktı ve 3 ana talebin kabul edilmesi doğrultusunda şalter indi. 2 gün geceli, gündüzlü süren bekleyiş başladı. İşçiler "İşten atılan 4 arkadaşımız işe geri alınırsa, iş güvenliğimiz sağlanana, ek zam hakkımız verilene kadar fabrikadan çıkmayacağız" diyordu.

İşçilerin yemekhanedeki bekleyişi sürerken, telefonlar çalıyor, fabrika kısa sürede jandarma tarafından adeta işgal ediliyordu. Bir işçi "Biz hakkımızı arıyoruz ellerinde silahlarıyla jandarmanın işi ne?" diye sorarken devletin "koruyucu" işlerini de açık biçimde yaşıyordu. Devletin güvenlik güçleri ortalığı karıştırmak isteyen (!) işçilere karşı "mağdur" Çolakoğlunu koruyordu.

Çolakoğlu işçileri patronun parayla, ya-

Devamı 4.sayfada

Dört günlü direniş

Lastik işkolunda Goodyera'da grev süre
Türk Pirelli ve Brisa'da grev öncesi işçi ile iş
arasındaki gerginlik oldukça arttı. Her
19'undan itibaren 20 günlük maaşın yüzde 6
avans olarak ödenmesi gerektiği halde, işve
bu parayı ödememesi ve daha önce ek zam o
verdiği 750 bin lirayı maaşlardan keseceğin
lemesi üzerine Brisa'dan yaklaşık 500 işçi 19
Pazartesi günü saat 8.00'de fabrikadan çıkar
rüyüşe devam ettiler. Daha sonraki vardiya
başı yapmayarak yemekhanede toplandılar.
li'de 735, Brisa'da 1250 işçi dört gün sürece
"bekleyişe" başlamış oldular. İşçilerden bö
direniş beklenmeyen işveren fabrikalara no
tirerek üretimin yasadışı durdurulduğunu b
me uğraşında iken, Laspetkim-İş'de yasal b
olan avnasların verilmediğini noter tarafınd
geliyor ve avansların verilmesiyle işçilerin işb
pacağını belirtiyordu. Direniş sürerken Kip
Laspetkim-İş görüşmesi olumsuz sonuçlanıy
las avansları vermemekte direniyordu. İş m
mesine başvurarak işçilerin üretimi durdur
rını, fabrikaları işgal ettiklerini bu nedenle
yaptırımların uygulanmasını istedi. Ancak
kemesinden çıkan sonuç işçilerin lehine o
Mart gecesi Kiplas başkanı Refik Bay
Laspetkim-İş yöneticileri arasındaki görüş
sonra Kiplas'ın avansları dağıtacağ ve 270
ralık ek zammın sözleşme bitimine kadar k
yeceği sözü verdikten sonra gece saat 02.0
renişe son verildi.

Direnişin ertesi günü görüştüğümüz bir
rüşlerini şöyle dile getiriyor" işveren gelişm
rahatsız şu anda Good-Year grevde 2 N
Prelli daha sonra Brisa greve çıkacak. Gr
si işçileri sindirmek ve baskı altında tu
amacıyla böyle bir yola başvurdu. Ancak
yaptığımız direnişle dosta, düşmana birli
raberliğimizi gösterdik."

Lastik işkolunda gelişen bu olay diğer

Devamı 7

Pinat işçisi kavgayı öğreniyo

**60 İşçinin çalıştığı Pinat gıda
yiinde 21 Mart'tan beri şalte
Pinat işçileri en başından bi
çeği kavramış: Hakların mü
leyle alınabileceğini.**

İzmit'te kurulu Pinat Gıda'da rekl
na hemen hergün rastladığımız Amigo
Panço Mısır gibi gıda maddeleri üretil
gramlık 1 paket Panço mısır 1000 lira
tılırken, 160 bin liraya çalışmaya m
edilen işçiler "Yeter" dedi ve 21 Ma
şamba günü şalter indi ve Pinat işçile
çıktı.

Fabrika Pak Holding adına Engin
ait. 4 yıl önce kurulan fabrikada 60
lışıyor.

Bir yanda Ali Şen'in fabrikası Mag
den yayılan insanın nefesini tıkayan k
diğer yanda yolun her iki yanında il
kol halinde akan fabrika artıkları.. P
çileri üzerlerine grev gözcüsü önlüğü
mişler ama, işveren tarafından fabrik
göremeyecekleri bir uzaklıkta olan se
pısının önünde nöbet tutmak zorunda
mışlar. Bu, işverene fabrikaya tırların
çıkarma, fabrikadan mal kaçırma gib
larda büyük avantaj sağlayabilec
durum.

1 kilo mısırı 300 liradan alıp, 1 pak
ço Mısır'ı 1000 liraya satan Engin Pak
rını varın siz düşünün. Milyarlarca lir
rın yanında Pinat işçisinin istediği ne
ci işçiler bu soruyu şöyle cevapladıla

"Yaklaşık 1 yıldır Tekgıda-İş'e üyey
ceki 3 yıl sendikasız çalıştık. Greve de
kaya da yabancıyız. Bir çok şeyi yeni
yoruz. İşveren de bunu bildiğinden işi
diğince zora koşuyor ve % 200'lük z
yetersizken % 100'e razı olmamız m
değil. İşyerinde taslak 8 ay önce oluşt
ğundan talep zaten eridi. Gerçekte,
oluşturulmadan kendi aramızda yap
toplantılarda 800 bin lira seyyanen (ay
zam talep etmiştik. Ancak taslak son
sendika şubesinde buldu ve % 200 ola
lirlendi. Şube yönetimi fazla isteyip
mak yerine uygun bir zam isteyip ala
di. Böylesine düşük bir orana razı oldu
halde işveren elinden gelen zorluğu ya
Greve çıktığımız gün servisleri kald
avans olarak verdiği ikramiyeyi grev
kesmesi, önünde nöbet tutulan servis
dan araç giriş çıkışı yaptırıp bizleri
etmeye çabalaması buna örnek. Am
işçisi uyandı ve bundan sonra da hep
teyiz. Grevde de grevden sonra da ha
mücadelemizde birliğimiz sürecek."

Evet Pinat işçileri birçok şeyi yen
diğini söylüyor. Ama bir gerçeği en b
kavramış: Hakların mücadeleyle al
ceğini.